

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 112/2002 av den 23 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★	Kommissionens förordning (EG) nr 113/2002 av den 23 januari 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 vad avser ändamålsklassificering av utgifter ⁽¹⁾	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 114/2002 av den 23 januari 2002 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2002 för den tullkvot för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 2475/2000 för Republiken Slovenien kan godkännas	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 115/2002 av den 23 januari 2002 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2002 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas	11
	Kommissionens förordning (EG) nr 116/2002 av den 23 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 117/2002 av den 23 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för ägg	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 118/2002 av den 23 januari 2002 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	17
★	Kommissionens förordning (EG) nr 119/2002 av den 23 januari 2002 om öppnande för år 2002 av de tullkvoter som är tillämpliga på importen av produkter med ursprung i Litauen till Europeiska gemenskapen	19

Kommissionen

2002/46/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 januari 2002 om ändring av beslut 92/452/EEG om upprättande av en förteckning över embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper som godkänts i tredje land för export av embryon från nötkreatur till gemenskapen ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 84]** 21

2002/47/EG, EKSG, Euratom:

- * **Kommissionens beslut av den 23 januari 2002 om ändring av dess arbetsordning [delgivet med nr K(2002) 99]** 23

2002/48/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 23 januari 2002 om ändring för sjunde gången av beslut 2001/740/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 292]** 28

2002/49/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 23 januari 2002 om ändring för andra gången av beslut 2001/304/EG om märkning och användning av vissa animaliska produkter i samband med beslut 2001/172/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 293]** 30

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s övervakningsmyndighet

- * **Beslut av EFTA:s övervakningsmyndighet nr 152/01/KOL av den 23 maj 2001 om ändring av riktlinjerna för tillämpningen av EES-bestämmelserna om statligt stöd till skydd för miljön samt om ändring för tjuugoåttonde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd** 32

Rättelser

- * **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller exportbidrag inom sektorn för frukt och grönsaker (EGT L 268 av den 9.10.2001)** 48
- * **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter (EGT L 341 av den 22.12.2001)** 48

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 112/2002
av den 23 januari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	111,8
	204	93,2
	212	121,5
	624	242,6
	999	142,3
0707 00 05	052	194,6
	628	191,7
	999	193,1
0709 90 70	052	215,9
	204	308,1
	999	262,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,0
	204	52,2
	212	44,3
	220	53,6
	388	23,9
	508	21,1
	624	41,6
	999	42,4
0805 20 10	204	100,4
	999	100,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,1
	204	86,2
	464	120,2
	624	87,3
	999	89,0
0805 50 10	052	54,0
	600	57,3
	999	55,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	51,3
	060	39,0
	400	106,5
	404	91,1
	720	113,4
	999	80,3
	999	117,9
0808 20 50	388	142,0
	400	110,9
	720	100,7
	999	117,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 113/2002
av den 23 januari 2002
om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 vad avser ändamålsklassificering av utgifter
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2558/2001 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 2.2 och 3.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 2223/96 innehåller referensramen för de gemensamma standarder, definitioner, klassificeringar och räkenskapsregler, som skall beaktas vid utarbetandet av medlemsstaternas räkenskaper för gemenskapens statistiska behov i syfte att erhålla resultat, som är jämförbara mellan medlemsstaterna.
- (2) Förenta nationernas intersekreterariatsgrupp för nationalräkenskaper (Inter-secretarial Working Group on National Accounts, ISWGNA) har reviderat ändamålsindelningarna av utgifter, och Förenta nationerna offentliggjorde 2000 de reviderade indelningarna, särskilt Ändamålsindelning av den offentliga sektorns utgifter

(COFOG), Ändamålsklassificering av individuell konsumtion (COICOP) samt Ändamålsklassificering av hushållens ideella organisationer (COPNI).

- (3) Klassifikationerna i förordning (EG) nr 2223/96 bör därför ändras i enlighet härmed.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Kommittén för det statistiska programmet ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga A "Europeiska nationalräkenskapssystemet ENS 1995" till förordning (EG) nr 2223/96 ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

BILAGA

Bilaga A till förordning (EG) nr 2223/96 ändras på följande sätt:

a) I kapitel 3 skall avsnitt 3.85 ersättas med följande:

”3.85. För de varor och tjänster som tillhandahålls av offentliga enheter dras gränsen mellan individuella och kollektiva varor och tjänster med utgångspunkt i Ändamålsindelning av den offentliga sektorns utgifter (COFOG).

Enligt konvention skall alla offentliga konsumtionsutgifter under var och en av följande rubriker föras som individuella konsumtionsutgifter:

- a) 7.1 Medicinska produkter, apparater och anordningar
 - 7.2 Öppen sjukvård
 - 7.3 Sluten sjukvård
 - 7.4 Folkhälsovård
- b) 8.1 Fritids- och idrottsverksamhet
 - 8.2 Kulturell verksamhet
- c) 9.1 Förskoleutbildning samt grundskoleutbildning årskurs 1–6
 - 9.2 Grundskoleutbildning årskurs 7–9 och gymnasieutbildning
 - 9.3 Eftergymnasial utbildning utom högskoleutbildning
 - 9.4 Högskoleutbildning
 - 9.5 Ej nivåbestämd utbildning
 - 9.6 Stödtjänster till utbildning
- d) 10.1 Sjukdom och funktionshinder
 - 10.2 Ålderdom
 - 10.3 Efterlevande
 - 10.4 Familj och barn
 - 10.5 Arbetslöshet
 - 10.6 Boende
 - 10.7 Övrig social utsatthet

Alternativt motsvarar den offentliga sektorns utgifter för individuell konsumtion huvudgrupp 14 i COICOP, vilken inbegriper följande grupper:

- 14.1 Boende (motsvarar grupp 10.6 i COFOG)
- 14.2 Hälso- och sjukvård (motsvarar grupperna 07.1–07.4 i COFOG)
- 14.3 Fritid och kultur (motsvarar grupperna 08.1 och 08.2 i COFOG)
- 14.4 Utbildning (motsvarar grupperna 09.1–09.6 i COFOG)
- 14.5 Socialt skydd (motsvarar grupperna 10.1–10.5 och grupp 10.7 i COFOG)

Utgifterna för kollektiv konsumtion är återstoden av den offentliga sektorns utgifter för slutlig konsumtion.

Enligt COFOG består den särskilt av:

- a) Allmän offentlig förvaltning (huvudgrupp 01)
- b) Försvar (huvudgrupp 02)
- c) Samhällsskydd och rättskipning (huvudgrupp 03)
- d) Näringslivsfrågor (huvudgrupp 04)
- e) Miljöskydd (huvudgrupp 05)
- f) Bostadsförsörjning och samhällsutveckling (huvudgrupp 06)
- g) Allmän administration, tillsyn, spridning av allmän information och statistik (alla huvudgrupper)
- h) Forskning och utveckling (alla huvudgrupper).”

b) Bilaga IV "Klassifikationer och konton"

i) Delen med rubriken "Ändamålsklassificering av individuell konsumtion (COICOP)" skall ersättas med följande:

"ÄNDAMÅLSKLASSIFICERING AV INDIVIDUELL KONSUMTION (COICOP)

1. **Livsmedel och alkoholfria drycker**
 - 1.1 Livsmedel
 - 1.2 Alkoholfria drycker
2. **Alkoholhaltiga drycker, tobak och narkotika**
 - 2.1 Alkoholhaltiga drycker
 - 2.2 Tobak
 - 2.3 Narkotika
3. **Kläder och skodon**
 - 3.1 Kläder
 - 3.2 Skodon
4. **Bostäder, vatten, elektricitet, gas och andra bränslen**
 - 4.1 Faktiskt betalda hyror för bostäder
 - 4.2 Imputerade hyror för bostäder
 - 4.3 Underhåll och reparation av bostaden
 - 4.4 Vattenförsörjning och diverse andra bostadstjänster
 - 4.5 Electricitet, gas och andra bränslen
5. **Möbler, hushållsutrustning och rutinunderhåll av bostaden**
 - 5.1 Möbler och inventarier, mattor och andra golvbeläggningar
 - 5.2 Hushållstextilier
 - 5.3 Hushållsutrustning
 - 5.4 Glas, porslin och bestick samt övrigt husgeråd
 - 5.5 Verktyg och redskap för hus och trädgård
 - 5.6 Varor och tjänster för rutinmässigt hushållsunderhåll
6. **Hälso- och sjukvård**
 - 6.1 Medicinska produkter, apparater och anordningar
 - 6.2 Öppen sjukvård
 - 6.3 Sjukhusvård
7. **Transport**
 - 7.1 Inköp av fordon
 - 7.2 Drift av persontransportmedel
 - 7.3 Transporttjänster
8. **Kommunikationer**
 - 8.1 Posttjänster
 - 8.2 Telefon- och telefaxutrustning
 - 8.3 Telefon- och telefaxtjänster
9. **Rekreation och kultur**
 - 9.1 Audiovisuell och fotografisk utrustning samt informationsbehandlingsutrustning
 - 9.2 Övriga större varaktiga varor för rekreation och kultur
 - 9.3 Övriga varor och utrustning för rekreation, trädgårdar och husdjur
 - 9.4 Fritidstjänster och kulturella tjänster
 - 9.5 Tidningar, böcker och skrivmaterial
 - 9.6 Paketresor

10. **Utbildning**
 - 10.1 Förskole- och grundskoleutbildning, årskurs 1–6
 - 10.2 Grundskoleutbildning, årskurs 7–9 och gymnasieutbildning
 - 10.3 Eftergymnasial utbildning, ej högskoleutbildning
 - 10.4 Högskoleutbildning
 - 10.5 Ej nivåbestämd utbildning
11. **Restauranger och hotell**
 - 11.1 Restaurangtjänster
 - 11.2 Inkvarteringstjänster
12. **Diverse varor och tjänster**
 - 12.1 Personlig vård
 - 12.2 Prostitution
 - 12.3 Personliga tillhörigheter, ej tidigare nämnda
 - 12.4 Socialt skydd
 - 12.5 Försäkringar
 - 12.6 Finansiella tjänster, ej tidigare nämnda
 - 12.7 Övriga tjänster, ej tidigare nämnda
13. **Individuella konsumtionsutgifter för hushållens ideella organisationer som betjänar hushållen**
 - 13.1 Bostäder
 - 13.2 Hälso- och sjukvård
 - 13.3 Rekreation och kultur
 - 13.4 Utbildning
 - 13.5 Socialt skydd
 - 13.6 Övriga tjänster
14. **Offentliga myndigheters individuella konsumtionsutgifter**
 - 14.1 Bostäder
 - 14.2 Hälso- och sjukvård
 - 14.3 Fritid och kultur
 - 14.4 Utbildning
 - 14.5 Socialt skydd

ii) Delen med rubriken "Ändamålsindelning av den offentliga sektorns utgifter (COFOG)" skall ersättas med följande:

"ÄNDAMÅLSINDELNING AV DEN OFFENTLIGA SEKTORNENS UTGIFTER (COFOG)

1. **Allmän offentlig förvaltning**
 - 1.1 Verkställande och lagstiftande organ, ekonomi- och skatteförvaltning, utrikesförvaltning
 - 1.2 Internationellt ekonomiskt bistånd
 - 1.3 Allmänna förvaltningstjänster
 - 1.4 Grundforskning
 - 1.5 FoU allmän offentlig förvaltning
 - 1.6 Övrig allmän offentlig förvaltning
 - 1.7 Skuldtransaktioner avseende offentliga sektorn
 - 1.8 Allmänna transfereringar mellan olika delsektorer inom den offentliga sektorn
2. **Försvar**
 - 2.1 Militärt försvar
 - 2.2 Civilt försvar
 - 2.3 Internationellt militärt bistånd
 - 2.4 FoU försvar
 - 2.5 Övrigt försvar

3. **Samhällsskydd och rättskipning**
 - 3.1 Polisverksamhet
 - 3.2 Brand- och räddningsverksamhet
 - 3.3 Rättskipning
 - 3.4 Kriminalvård
 - 3.5 FoU samhällsskydd och rättskipning
 - 3.6 Övrigt samhällsskydd och rättskipning
4. **Näringslivsfrågor**
 - 4.1 Övergripande handels-, näringslivs- och arbetsmarknadsfrågor
 - 4.2 Jordbruk, skogsbruk, fiske och jakt
 - 4.3 Bränsle och energi
 - 4.4 Utvinning av mineral samt tillverkning och byggverksamhet
 - 4.5 Transporter
 - 4.6 Kommunikationer
 - 4.7 Andra näringsgrenar
 - 4.8 FoU näringslivsfrågor
 - 4.9 Övriga ekonomiska frågor
5. **Miljöskydd**
 - 5.1 Avfallshantering
 - 5.2 Hantering av avloppsvatten
 - 5.3 Föreningensbekämpning
 - 5.4 Skydd av biologisk mångfald och landskap
 - 5.5 FoU miljöskydd
 - 5.6 Övrigt miljöskydd
6. **Bostadsförsörjning och samhällsutveckling**
 - 6.1 Bostadsförsörjning
 - 6.2 Samhällsutveckling
 - 6.3 Vattenförsörjning
 - 6.4 Gatubelysning
 - 6.5 FoU bostadsförsörjning och samhällsutveckling
 - 6.6 Övrigt, bostadsförsörjning och samhällsutveckling
7. **Hälsa- och sjukvård**
 - 7.1 Medicinska produkter, apparater och anordningar
 - 7.2 Öppen sjukvård
 - 7.3 Sluten sjukhusvård
 - 7.4 Folkhälsovård
 - 7.5 FoU hälso- och sjukvård
 - 7.6 Övrig hälso- och sjukvård
8. **Fritidsverksamhet, kultur och religion**
 - 8.1 Fritids- och idrottsverksamhet
 - 8.2 Kulturell verksamhet
 - 8.3 Radio-, TV- och förlagsverksamhet
 - 8.4 Religiös verksamhet och annan samhällsverksamhet
 - 8.5 FoU fritidsverksamhet, kultur och religion
 - 8.6 Övrig fritidsverksamhet, kultur och religion

9. **Utbildning**
- 9.1 Förskoleutbildning samt grundskoleutbildning årskurs 1–6
- 9.2 Grundskoleutbildning årskurs 7–9 och gymnasieutbildning
- 9.3 Eftergymnasial utbildning utom högskoleutbildning
- 9.4 Högskoleutbildning
- 9.5 Ej nivåbestämd utbildning
- 9.6 Stödtjänster till utbildning
- 9.7 FoU utbildning
- 9.8 Övrig utbildning
10. **Social trygghet**
- 10.1 Sjukdom och funktionshinder
- 10.2 Ålderdom
- 10.3 Efterlevande
- 10.4 Familj och barn
- 10.5 Arbetslöshet
- 10.6 Boende
- 10.7 Övrig social utsatthet
- 10.8 FoU social trygghet
- 10.9 Övrigt, social trygghet

iii) Efter delen med rubriken "Ändamålsindelning av den offentliga sektorns utgifter (COFOG)" skall följande del införas:

"ÄNDAMÅLSKLASSIFICERING AV HUSHÅLLENS IDEELLA ORGANISATIONER (COPNI)

1. **Bostäder**
- 1.0 Bostäder
2. **Hälso- och sjukvård**
- 2.1 Medicinska produkter, apparater och anordningar
- 2.2 Öppen sjukvård
- 2.3 Sjukhusvård
- 2.4 Folkhälsovård
- 2.5 FoU hälso- och sjukvård
- 2.6 Andra hälso- och sjukvårdstjänster
3. **Fritid och kultur**
- 3.1 Fritids- och idrottstjänster
- 3.2 Kulturella tjänster
4. **Utbildning**
- 4.1 Förskole- och grundskoleutbildning, årskurs 1–6
- 4.2 Grundskoleutbildning, årskurs 7–9 och gymnasieutbildning
- 4.3 Eftergymnasial utbildning, ej högskoleutbildning
- 4.4 Högskoleutbildning
- 4.5 Icke nivåbestämd utbildning
- 4.6 FoU utbildning
- 4.7 Andra utbildningstjänster
5. **Social trygghet**
- 5.1 Tjänster för social trygghet
- 5.2 FoU social trygghet

-
- 6. **Religion**
 - 6.0 Religion
 - 7. **Politiska partier, arbetstagare- och branschorganisationer**
 - 7.1 Tjänster till de politiska partierna
 - 7.2 Tjänster från arbetstagarorganisationer
 - 7.3 Tjänster från branschorganisationer
 - 8. **Miljöskydd**
 - 8.1 Miljöskyddstjänster
 - 8.2 FoU miljöskydd
 - 9. **Tjänster, ej tidigare nämnda**
 - 9.1 Tjänster, ej tidigare nämnda
 - 9.2 Tjänster inom FoU, ej tidigare nämnda"
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 114/2002

av den 23 januari 2002

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2002 för den tullkvot för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 2475/2000 för Republiken Slovenien kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2673/2000 av den 6 december 2000 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende den tullkvot för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 2475/2000 för Republiken Slovenien⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2673/2000 fastställs den kvantitet färskt eller kylt nötkött med ursprung i Slovenien som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 januari–30 juni 2002. Den kvantitet nötkött som omfattas av ansökningarna är sådan att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller.
- (2) I artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2673/2000 fastställs att om de ansökningar om importlicenser som lämnats in för den första perioden som avses i föregående stycke omfattar en mindre kvantitet än den som finns till-

gänglig, skall den överskjutande kvantiteten läggas till den som är tillgänglig för följande period. Med hänsyn till den återstående kvantiteten för den första perioden bör således den tillgängliga kvantiteten för det berörda landet fastställas för den andra perioden, dvs. från och med den 1 juli till och med den 31 december 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som lämnas in för perioden 1 januari–30 juni 2002 inom ramen för den kvot som avses i förordning (EG) nr 2673/2000 skall godkännas för den kvantitet de gäller.
2. Den tillgängliga kvantiteten för perioden 1 juli–31 december 2002 i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2673/2000 skall höjas till 10 420 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 306, 7.12.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 115/2002

av den 23 januari 2002

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2002 för de tillägskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2857/2000⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna och,

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 och 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs de kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 januari–31 mars 2002. De kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Polen, Ungern, Tjeckiska republiken, Slovakien och Rumänien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller.
- (2) I artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs att, för det fall att de ansökningar om importlicenser som lämnats in under kvotperioden för den första, andra eller tredje perioden som avses i det föregående stycket omfattar mindre kvantiteter än de som är tillgängliga, läggs de överskjutande kvantiteterna till de som är tillgängliga under följande period. Med beaktande av de återstående kvantiteterna för de sex berörda länderna för den tredje perioden bör således de tillgängliga kvantiteterna fastställas för den fjärde perioden, dvs. från och med den 1 april till och med den 30 juni 2002.

1. Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 januari–31 mars 2002 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1279/98 skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Ungern, Tjeckiska republiken och Slovakien.
- b) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.
- c) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202 och 1602 50 med ursprung i Polen.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98, dvs. 1 april–30 juni 2002 uppgår till

- a) nötkött med KN-nummer 0201 och 0202
- 10 430 t kött med ursprung i Ungern,
 - 3 055 t kött med ursprung i Tjeckien,
 - 3 480 t kött med ursprung i Slovakien,
 - 250 t kött med ursprung i Bulgarien.
- b) 4 853,288 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 2 267,891 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.
- c) 2 615 ton nötköttsprodukter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.

Artikel 2

⁽¹⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 55.

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 116/2002

av den 23 januari 2002

om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2771/75 föreskrivs att skillnaden mellan priserna inom den internationella handeln för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1563/2001 ⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 2771/75.
- (2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga för en period med samma varaktighet som den period för vilken bidragen

fastställs för samma produkter exporterade i obearbetad form.

- (3) I artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskrivs att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.
- (4) Det är nödvändigt att även i fortsätningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000 och som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2771/75 som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EEG) nr 2771/75, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 januari 2002 om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bestämmelse-land ⁽¹⁾	Bidragssats
0407 00	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:		
	– Av fjäderfä		
0407 00 30	-- Andra ägg:		
	a) Vid export av äggalbumin enligt KN-numren 3502 11 90 och 3502 19 90	02	7,00
		03	11,00
		04	3,50
	b) Vid export av andra varor	01	3,50
0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel:		
	– Äggula:		
0408 11	-- Torkad:		
ex 0408 11 80	--- Lämplig som livsmedel:		
	osötad	01	20,00
0408 19	-- Annan:		
	--- Lämplig som livsmedel:		
ex 0408 19 81	---- Flytande:		
	osötad	01	10,00
ex 0408 19 89	---- Fryst:		
	osötad	01	10,00
	– Andra slag:		
0408 91	-- Torkade:		
ex 0408 91 80	--- Lämpliga som livsmedel:		
	osötade	01	33,00
0408 99	-- Andra:		
ex 0408 99 80	--- Lämpliga som livsmedel:		
	osötade	01	8,00

⁽¹⁾ Bestämmelseland identifieras enligt följande:

01 Tredje länder.

02 Bahrain, Förenade Arabemiraten, Hongkong SFO, Kuwait, Oman, Qatar, Ryssland och Yemen.

03 Egypten, Filippinerna, Japan, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

04 Samtliga bestämmelseländer utom Schweiz samt de under 02 och 03.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 117/2002**av den 23 januari 2002****om fastställande av exportbidragen för ägg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8 i förordning (EEG) nr 2771/75 föreskrivs att skillnaden mellan världsmarknadspriserna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den förordningen och priserna för samma produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Den nuvarande marknadssituationen i vissa tredje länder och situationen vad gäller konkurrensen på vissa marknader i tredje land gör det nödvändigt att fastställa ett bidrag som för vissa produkter inom äggsektorn är differentierat efter destination.

(3) Tillämpningen av dessa bestämmelser och kriterier på den nuvarande situationen på äggmarknaden innebär att exportbidraget bör fastställas till ett belopp som tillåter att gemenskapen deltar i världshandeln och som även tar hänsyn till arten av denna export och dess betydelse i nuläget.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag beviljas enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2771/75 och bidragsbeloppen anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 januari 2002 om fastställande av exportbidragen för ägg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 styck	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 styck	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	7,00
	E03	EUR/100 kg	11,00
	E05	EUR/100 kg	3,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	20,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

E01 Bahrein, Förenade Arabemiraten, Hongkong SFO, Kuwait, Oman, Qatar, Ryssland, Yemen

E03 Egypten, Filippinerna, Japan, Malaysia, Sydkorea, Taiwan, Thailand

E04 Samtliga destinationer utom Schweiz och Estland

E05 Samtliga destinationer utom Schweiz, Litauen och grupperna E01 och E03

E06 Samtliga destinationer utom Schweiz och Estland och Litauen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 118/2002

av den 23 januari 2002

om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2420/2001 ⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för

tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

- (2) Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.
- (3) Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EGT L 327, 12.12.2001, s. 33.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 januari 2002 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Representativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung (1)
0207 12 90	Plockade och urtagna (så kallade 65 % kycklingar), frysta	102,2	5	01
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	193,0	34	01
		203,2	29	02
		183,7	38	03
		260,9	12	04
		294,9	2	05
0207 14 60	Klubbor av kyckling och delar därav, frysta	109,0	10	01
0207 27 10	Styckningsdelar av kalkon, frysta	262,0	10	01
1602 32 11	Inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade höns av arten Gallus domesticus	191,2	29	01
		202,2	25	02

(1) Importens ursprung:

- 01 Brasilien.
- 02 Thailand.
- 03 Kina.
- 04 Argentina.
- 05 Chile.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 119/2002

av den 23 januari 2002

om öppnande för år 2002 av de tullkvoter som är tillämpliga på importen av produkter med ursprung i Litauen till Europeiska gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2580/2000⁽²⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av rådets beslut 98/677/EG av den 18 maj 1998 om anta ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Litauen, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽³⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I protokoll nr 2 om handeln med bearbetade jordbruksprodukter mellan gemenskapen och Republiken Litauen, ändrat genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan, för att beakta republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽⁴⁾, föreskrivs i bilaga I årliga tullkvoter för importen av produkter med ursprung i detta land.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 2906/2000 av den 28 december 2000 om öppnande för år 2001 av de tullkvoter som är tillämpliga på importen av produkter med ursprung i Estland, Lettland och Litauen till Europeiska gemenskapen⁽⁵⁾, förtecknas i bilaga II kvoterna

för produkter med ursprung i Litauen för perioden från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2001. Följaktligen bör kvoterna i fråga öppnas för perioden från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2002.

- (3) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 993/2001⁽⁷⁾, kodifieras de bestämmelser för förvaltning av de tullkvoter som skall utnyttjas i kronologisk ordning med hänsyn till den dag deklARATIONERNA om varornas övergång till fri omsättning emottas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för horisontella frågor beträffande handel med bearbetade jordbruksprodukter som ej finns förtecknade i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga tullkvoter för produkter med ursprung i Litauen som ingår i bilagan till föreliggande förordning öppnas från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2002 i enlighet med de villkor som fastställas i denna bilaga.

Artikel 2

De gemenskapstullkvoter som avses i artikel 1 skall förvaltas av kommission i enlighet med bestämmelserna i artikel 308a–308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 321, 30.11.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 321, 30.11.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 141, 28.5.2001, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Kvot för 2002 (ton)	Tillämplig tullsats
09.6501	1704 90 71 1704 90 75	Karameller o.d., även fyllda Kola o.d.	560	0 + EAR ⁽¹⁾
09.6503	1806 90	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, enligt KN-nummer 1806 90 11 till 1806 90 90	700	0 + EAR ⁽¹⁾
09.6534	2402 20 90	Cigaretter innehållande tobak men som ej innehåller "cloves"	56	28,8 %

⁽¹⁾ EAR = Den minskade jordbruksrelaterade avgiftsdelen (beräknad utifrån de basbelopp som ingår i protokoll nr 2 till avtalet) som skall tillämpas inom kvantitetsgränserna för kvoterna. För den minskade jordbruksrelaterade avgiftsdelen gäller de maximitullsatsen som i förekommande fall anges i gemensamma tulltaxan.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 januari 2002

om ändring av beslut 92/452/EEG om upprättande av en förteckning över embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper som godkänts i tredje land för export av embryon från nötkreatur till gemenskapen

[delgivet med nr K(2002) 84]

(Text av betydelse för EES)

(2002/46/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTA DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 94/113/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 8 i detta, och

av följande skäl:

- (1) De behöriga veterinärmyndigheterna i Kanada och Förenta staterna har begärt ändringar av och tillägg till den förteckning som upprättades genom kommissionens beslut 92/452/EEG ⁽³⁾, senast ändrad genom beslut 2001/728/EG ⁽⁴⁾ över grupper som på deras territorium är officiellt godkända för export av embryon från tama nötkreatur till gemenskapen.
- (2) Kommissionen har också mottagit garantier för uppfyllandet av kraven i artikel 8 i direktiv 89/556/EEG från de behöriga veterinärmyndigheterna i de berörda länderna och de aktuella samlingsgrupperna har officiellt godkänts för export till gemenskapen.
- (3) Beslut 92/452/EEG bör därför ändras.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 53, 24.2.1994, s. 53.

⁽³⁾ EGT L 250, 29.8.1992, s. 40.

⁽⁴⁾ EGT L 273, 16.10.2001, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till kommissionens beslut 92/452/EEG skall ändras på följande sätt:

1. Följande rader skall läggas till raderna om Kanadas grupper:

CA		E 022		34 Notre Dame Notre-Dame du Bon-Conseil Québec JOC 1AO	Dr René Bergeron
CA		E 1531		39 Barker Lane Wicklow New Brunswick E7L 3S4	Dr Conrad C. Anderson

2. Raderna om Kanadas grupp E 549 skall ersättas med följande:

CA		E 549		Abbotsford Veterinary Clinic PO box 524 Unit 200-33648 McDougall Avenue Abbotsford British Columbia V2S 5Z5	Dr R. Vanderval Dr Martin Darrow
----	--	-------	--	--	-------------------------------------

3. Raden om Förenta staternas grupp nr 96IA086 E608 skall ersättas med följande:

US		96IA086 E 608		Trans Ova Genetics — Iowa Division 2938 380th Street Sioux Centre, IA — Montana Division 9033 Walker Road Belgarde, MT	Drs Chjarles S. Gue III (Chuck) Paul Vanroekel Daryl Funk Julie Koster
----	--	------------------	--	--	---

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 23 januari 2002
om ändring av dess arbetsordning

[delgivet med nr K(2002) 99]

(2002/47/EG, EKSG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 218.2 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 16 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 131 i detta, och

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 41.1 i detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bestämmelser för dokumenthantering som återges i bilagan till detta beslut skall läggas som bilaga till kommissionens arbetsordning ⁽¹⁾.

Artikel 2

Kommissionens beslut av den 18 mars 1986 om dokumenthantering ⁽²⁾ skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Romano PRODI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 308, 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ SEK(86) 388

BILAGA

BESTÄMMELSER FÖR DOKUMENTHANTERING

Av följande skäl:

- (1) Kommissionens politiska, lagstiftande, tekniska, finansiella och administrativa verksamhet och beslut leder alltid vid en viss tidpunkt till att handlingar upprättas.
- (2) Dessa handlingar bör hanteras enligt regler som gäller för alla generaldirektorat och därmed likställda avdelningar, eftersom de samtidigt är en direkt koppling till den pågående verksamheten, och en återspeglning av kommissionens verksamhet i det förflutna, i sin dubbla egenskap av institution och offentlig europeisk förvaltning.
- (3) Dessa enhetliga regler bör säkerställa att kommissionen när som helst skall kunna redogöra för de uppgifter den är ansvarig för. Följaktligen bör ett generaldirektorats eller en därmed likställd avdelnings handlingar och akter utgöra institutionens minne, underlätta informationsutbyte, utgöra bevis för utförda åtgärder och uppfylla avdelningarnas rättsliga åligganden.
- (4) För att dessa regler skall kunna genomföras krävs det att en rationell och stabil organisationsstruktur inrättas, inom generaldirektoraten och de därmed likställda avdelningarna, mellan de olika avdelningarna, och inom kommissionen som helhet.
- (5) Utarbetandet och genomförandet av en arkiveringsplan med ett klassificeringssystem som kommer att vara gemensamt för samtliga kommissionens avdelningar och som kommer att ingå i institutionens verksamhetsbaserade förvaltning kommer att göra det möjligt att ordna akterna och att underlätta insyn och tillgång till handlingar.
- (6) En effektiv dokumenthantering är en nödvändig förutsättning för en effektiv politik för allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar. Medborgarnas utövande av denna rätt till tillgång kommer att underlättas genom att det upprättas register med hänvisningar till handlingar som upprättats eller mottagits av kommissionen.

*Artikel 1***Definitioner**

I dessa bestämmelser avses med

- *handling*: allt innehåll som upprättats eller mottagits av kommissionen, som har samband med den politik, de verksamheter eller de beslut som omfattas av institutionens ansvarsområde inom ramen för dess officiella uppdrag, oberoende av medium (på papper, eller lagrat i elektronisk form, ljud- och bildupptagningar eller audiovisuella upptagningar),
- *akt*: en serie handlingar, ordnade efter institutionens verksamheter, som skall användas som bevis, motivering eller information och för att säkerställa effektivitet i arbetet.

*Artikel 2***Syfte**

I dessa bestämmelser fastställs principerna för dokumenthantering.

Dokumenthanteringen skall säkerställa att

- handlingarna upprättas, mottas och bevaras på ett korrekt sätt,
- alla handlingar ges en identitet genom en lämplig beteckning så att de är lätta att arkivera, söka och hänvisa till,
- institutionens minne och bevis för den verksamhet som bedrivits bevaras, samt att avdelningarnas rättsliga åligganden respekteras,
- informationsutbytet fungerar smidigt,
- institutionens skyldigheter i fråga om insyn respekteras.

*Artikel 3***Enhetliga regler**

Handlingar skall

- registreras,
- arkiveras,

- bevaras,
- överlämnas till de historiska arkiven, när det gäller akter.

Detta skall ske enligt enhetliga regler som skall tillämpas på samma sätt inom samtliga generaldirektorat och därmed likställda avdelningar inom kommissionen.

Artikel 4

Registrering

Så snart en handling mottagits eller formellt upprättats av en avdelning, skall den, oberoende av medium, granskas för att det skall kunna fastställas hur den skall behandlas och därmed, om den skall registreras eller ej.

En handling som upprättats eller mottagits av en avdelning inom kommissionen skall registreras om den innehåller viktig information av inte helt tillfällig karaktär, eller om den kan ge upphov till en åtgärd eller uppföljning från kommissionens eller någon av dess avdelningars sida. En handling som upprättats skall registreras av den avdelning som upprättat den, i det system den tillhör. En handling som mottas skall registreras av den mottagande avdelningen. Vid all senare hantering av en handling som registrerats på detta sätt skall det hänvisas till den ursprungliga registreringen.

Registreringen skall göra det möjligt att klart och säkert identifiera handlingar som upprättats eller mottagits av kommissionen eller någon av dess avdelningar, på ett sådant sätt att handlingarna kan spåras under hela deras livslängd.

Det skall upprättas register som innehåller hänvisningar till handlingarna.

Artikel 5

Arkivering

Generaldirektoraten och de därmed likställda avdelningarna skall upprätta en arkiveringsplan som är anpassad till deras särskilda behov.

Arkiveringsplanen som skall vara databaserad, skall följa ett gemensamt klassificeringssystem som fastställs av generalsekretariatet för kommissionens samtliga avdelningar. Detta klassificeringssystem skall ingå i kommissionens verksamhetsbaserade förvaltning.

Registrerade handlingar skall samlas i akter. För varje ärende som faller under ett generaldirektorats eller en därmed likställd avdelnings behörighet skall en enda officiell akt läggas upp. Varje officiell akt skall vara fullständig och motsvara avdelningens åtgärder i ärendet i fråga.

Ansvar för att lägga upp en akt och för att föra in den i ett generaldirektorats eller en därmed likställd avdelnings arkiveringsplan åligger den avdelning som är ansvarig för det område akten gäller, i enlighet med de praktiska regler som fastställs av varje generaldirektorat och varje därmed likställd avdelning.

Artikel 6

Bevarande

Varje generaldirektorat eller därmed likställd avdelning skall säkerställa att de handlingar de ansvarar för skyddas fysiskt, samt att de finns tillgängliga på kort och medellång sikt och skall kunna ta fram eller återställa de akter de ingår i.

Administrativa regler och rättsliga åligganden skall vara avgörande för hur länge en handling minst skall bevaras.

Varje generaldirektorat eller därmed likställd avdelning skall fastställa en egen intern struktur för hur akterna skall bevaras. Den minsta tidslängden för bevarande på avdelningarna skall ta hänsyn till en gemensam förteckning som upprättas för kommissionens samtliga avdelningar i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 12

Artikel 7

Urval och överföring till de historiska arkiven

Utan att det påverkar de minsta tidslängder för bevarande som avses i artikel 6, skall det eller de dokumenthanteringscentrum som avses i artikel 9 regelbundet och i samverkan med de avdelningar som ansvarar för akterna göra ett första urval av de handlingar och akter som senare kan komma att överföras till kommissionens historiska arkiv. Efter bedömning av förslagen far de historiska arkiven vägra att överföra handlingar eller akter. Alla beslut om att vägra överföring skall motiveras och meddelas den berörda avdelningen.

De akter och handlingar som inte längre behöver bevaras hos avdelningarna skall senast femton år efter det att de upprättats via dokumenthanteringscentret, och på generaldirektörens ansvar, överföras till kommissionens historiska arkiv. Dessa akter eller handlingar skall sedan gallras enligt reglerna i de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 12, i syfte att skilja de handlingar som bör bevaras från dem som inte har något administrativt eller historiskt intresse.

De historiska arkiven skall ha särskilda depåer för att bevara de akter och handlingar som på detta sätt förts över dit. De skall på begäran lämna ut handlingar och akter till det generaldirektorat eller den därmed likställda avdelning de härrör från.

Artikel 8

Sekretessbelagda handlingar

Sekretessbelagda handlingar skall behandlas enligt gällande säkerhetsbestämmelser.

Artikel 9

Dokumenthanteringscentrum

Varje generaldirektorat eller därmed likställd avdelning skall med hänsyn till sin struktur och sina arbetsförhållanden inrätta eller driva ett eller flera dokumenthanteringscentrum.

Dokumenthanteringscentrumen skall ha till uppgift att se till att de handlingar som upprättats eller mottagits av deras generaldirektorat eller därmed likställda avdelning behandlas i enlighet med fastställda regler.

Artikel 10

Dokumenthanteringsansvariga

Varje generaldirektör eller förvaltningschef skall utse en dokumenthanteringsansvarig.

Den dokumenthanteringsansvariga skall, inom ramen för ett modernt och effektivt system för dokumenthantering och arkivering, ha till uppgift att

- identifiera vilka typer av handlingar och akter som är specifika för det egna generaldirektoratets eller den därmed likställda avdelningens verksamhetsområden,
- upprätta en förteckning över befintliga databaser och särskilda system samt att hålla dessa aktuella,
- upprätta generaldirektoratets eller den därmed likställda avdelningens arkiveringsplan,
- upprätta särskilda regler och förfaranden för generaldirektoratets eller den därmed likställda avdelningens dokumenthantering och behandling av akter, samt se till att dessa regler tillämpas,
- inom det egna generaldirektoratet eller den därmed likställda avdelningen anordna utbildningar för personal som ansvarar för genomförande, kontroll och uppföljning av de förvaltningsregler som fastställs i dessa bestämmelser.

Den dokumenthanteringsansvariga skall säkerställa den horisontella samordningen mellan dokumenthanteringscentret eller dokumenthanteringscentrumen och övriga berörda avdelningar.

Artikel 11

Övergripande avdelningsgrupp

En grupp med dokumenthanteringsansvariga från de olika avdelningarna skall inrättas, under generalsekretariatets ordförandeskap, med uppgift att

- se till att dessa bestämmelser tillämpas korrekt och enhetligt inom avdelningarna,
- behandla eventuella frågor som uppkommer vid tillämpningen av bestämmelserna,
- hjälpa till att utarbeta de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 12,
- vidarebefordra information om generaldirektoratets och de därmed likställda avdelningarnas behov i fråga om utbildning och stödåtgärder.

Gruppen med dokumenthanteringsansvariga från de olika avdelningarna skall sammankallas av ordföranden, antingen på dennes eget initiativ, eller på begäran av ett generaldirektorat eller en därmed likställd avdelning.

Artikel 12

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifterna till dessa bestämmelser skall antas och hållas aktuella av generalsekreteraren i samförstånd med generaldirektören för generaldirektoratet för personal och administration, på förslag från gruppen med dokumenthanteringsansvariga från de olika avdelningarna.

Vid ajourhållningen skall hänsyn bl.a. tas till följande:

- Utvecklingen av ny informations- och kommunikationsteknik.

- Utvecklingen på dokumentationsområdet och resultaten av forskningen i gemenskapen och internationellt, inbegripet uppkomsten av nya normer på området.
- Kommissionens skyldigheter vad gäller insyn och allmänhetens tillgång till handlingar och register över handlingar.
- Utvecklingen i fråga om standardisering och utformning av kommissionens och dess avdelningars handlingar.
- Reglerna i fråga om elektroniska handlingars bevisvärde.

Artikel 13

Genomförande på avdelningarna

Varje generaldirektör eller förvaltningschef skall införa den organisatoriska, administrativa, materiella och personalmässiga struktur som behövs för att dessa bestämmelser och deras tillämpningsföreskrifter skall kunna genomföras på avdelningarna.

Artikel 14

Information, utbildning och stöd

Generalsekretariatet och generaldirektoratet för personal och administration skall tillhandahålla de informationsåtgärder, den utbildning och det stöd som behövs för att dessa bestämmelser skall kunna genomföras och tillämpas på generaldirektoraten och de därmed likställda avdelningarna.

Vid bestämmandet av utbildningsåtgärderna skall de ta hänsyn till generaldirektoratens och de därmed likställda avdelningarnas behov av utbildning och stöd, enligt uppgifter som vidarebefordrats av gruppen med dokumenthanteringsansvariga från de olika avdelningarna.

Artikel 15

Genomförande av bestämmelserna

Generalsekretariatet skall i samarbete med generaldirektörerna och förvaltningscheferna se till att dessa bestämmelser genomförs.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 januari 2002

om ändring för sjunde gången av beslut 2001/740/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket

[delgivet med nr K(2002) 292]

(Text av betydelse för EES)

(2002/48/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden,⁽¹⁾ senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2001/740/EG⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2002/37/EG⁽⁵⁾, fastställs vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket.

(2) Kommissionen har fattat beslut 2001/304/EG om märkning och användning av vissa animaliska produkter i samband med beslut 2001/172/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket⁽⁶⁾, senast ändrat genom beslut 2001/345/EG⁽⁷⁾. I enlighet med detta beslut, som trädde i kraft den 23 april 2001, har kött och köttprodukter som inte får sändas till bestämmelseorter som ligger utanför Storbritannien enligt beslut 2001/172/EG, 2001/356/EG och 2001/740/EG, försetts med ett runt kontrollmärke.

(3) Det senaste utbrottet av mul- och klövsjuka i Storbritannien registrerades den 30 september 2001, för mer än tre månader sedan, och den serologiska övervakning som genomfördes för att motivera lättnader i restriktioner i samband med sjukdomen har nu avslutats i hela Storbritannien.

(4) Tack vare den förbättrade djurhälsosituationen är det nu möjligt att upphäva flertalet restriktioner, särskilt dem som gäller sändningar från Storbritannien av produkter av animaliskt ursprung och de flesta levande djur av mottagliga arter.

(5) Läget är emellertid fortfarande sådant att det fortfarande krävs restriktioner för förflyttning av levande får och stränga kontroller av sändningar av kött som inte får omfattas av handel av djur av mottagliga arter som slaktades mellan den 1 februari 2001, det datum då viruset kan ha införts, och den 19 oktober 2001, den dag då beslut 2001/740/EG antogs som under vissa villkor tillåter sändningar av visst kött från vissa områden.

(6) Beslut 2001/740/EG bör ändras i enlighet med detta.

(7) Situationen bör ses över vid Ständiga veterinärkommitténs möte den 5–6 februari 2002 och åtgärderna bör anpassas där så krävs.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens beslut 2001/740/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 (2.2) skall ersättas med följande:

”2.2. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 64/432/EEG, rådets beslut 98/256/EG och de restriktioner gällande förflyttningar av mottagliga djur inom och genom Storbritannien som tillämpas av Förenade kungarikets behöriga myndigheter, skall bestämmelserna i punkt 1 inte tillämpas på sändningar av nötkreatur och svin från de områden som anges i bilaga II.”

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 277, 20.10.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 15, 17.1.2002, s. 34.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 13.4.2001, s. 6.

⁽⁷⁾ EGT L 122, 3.5.2001, s. 31.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Förenade kungariket får inte avsända kött enligt definitionen i punkt 2, av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur som kommer från Storbritannien eller kött av djur med ursprung i Storbritannien.

2. Det kött som avses i punkt 1 inbegriper 'färskt kött' enligt definitionen i direktiv 64/433/EEG eller 91/495/EEG och 'malet kött och köttberedningar' enligt definitionen i rådets direktiv 94/65/EG.

3. Förutsatt att köttet är tydligt identifierat och att det sedan produktionsdatumet transporterats och lagrats skilt från kött som enligt detta beslut inte får sändas utanför de områden som anges i bilaga II, skall förbudet i punkt 1 inte tillämpas på kött som avses i punkt 2 och som är försett med kontrollmärke i enlighet med kapitel XI i bilaga I till rådets direktiv 64/433/EEG eller, när det gäller kött från andra klövdjur, som är försett med kontrollmärke i enlighet med kapitel III i bilaga I till direktiv 91/495/EEG och

- a) som producerats före den 1 februari 2001, eller
- b) som härrör från djur som slaktats, eller när det gäller kött från vilt av arter som är mottagliga för mul- och klövsjuka, som nedlagts i områden som anges i bilaga II efter den 19 oktober 2001, eller
- c) som härrör från djur fötts upp och slaktats, eller, när det gäller kött från vilt av arter som är mottagliga för mul- och klövsjuka, som nedlagts i områden som anges i bilaga II.

4. Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda skall utföras av den behöriga veterinärmyndigheten under överinseende av centrala veterinärmyndigheter.

5. Kött som sänds från Förenade kungariket till andra medlemsstater skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall innehålla följande text:

'Kött som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2001/740/EG av den 19 oktober 2001 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade Kungariket.'

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Förenade kungariket får inte avsända köttprodukter av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur som kommer från Storbritannien eller som har beretts av kött från djur som är mottagliga för mul- och klövsjuka med ursprung i denna del av Förenade kungariket.

2. Förbudet i punkt 1 skall inte tillämpas på köttprodukter som uppfyller hygienkraven i direktiv 77/99 och

a) som har framställts av kött enligt artikel 2.3, eller

b) som har genomgått en av de behandlingar som fastställs i artikel 4.1 i rådets direktiv 80/215/EEG eller som genom beredningen fått ett pH-värde som i hela produkten är lägre än 6.

3. Köttprodukter som sänds från Storbritannien till andra medlemsstater skall åtföljas av ett officiellt intyg. Intyget skall innehålla följande text:

'Köttprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2001/740/EG av den 19 oktober 2001 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade Kungariket.'

4. Genom undantag från punkt 3 skall det för köttprodukter, som uppfyller kraven i punkt 2 och som har bearbetats i en anläggning med HACCP-system⁽¹⁾ och ett reviderbart produktionssystem som garanterar att behandlingsnormerna uppfylls och registreras, vara tillräckligt att det i det handelsdokument som åtföljer sändningen, och som är påtecknat enligt artikel 9.1, fastställs att villkoren för behandling enligt punkt 2 är uppfyllda.

5. Genom undantag från punkt 4 skall det för köttprodukter som värmebehandlats i hermetiskt tillslutna behållare, så att de har lång hållbarhet, vara tillräckligt att de åtföljs av handelsdokument där det anges vilken värmebehandling som använts."

4. Ett nytt stycke med följande lydelse skall läggas till i artikel 6.3:

"d) Färsk och djupfryst sperma av nötkreatur och svin som har producerats i enlighet med direktiv 88/407/EEG respektive 90/429/EEG efter den 15 januari 2002 i de områden som anges i bilaga II."

5. Artikel 12 skall utgå.

6. I artikel 16 skall datumet den 28 februari 2002 ersättas med "den 31 mars 2002".

7. "Förenade kungariket, utom Nordirland och Isle of Man" i bilaga I och hela bilaga III skall utgå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 januari 2002

om ändring för andra gången av beslut 2001/304/EG om märkning och användning av vissa animaliska produkter i samband med beslut 2001/172/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket

[delgivet med nr K(2002) 293]

(Text av betydelse för EES)

(2002/49/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött ⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 95/23/EG ⁽⁵⁾, särskilt artikel 6.1 f i detta,

med beaktande av rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienfrågor som påverkar produktion och utsläppande på marknaden av köttprodukter och vissa andra produkter av animaliskt ursprung ⁽⁶⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 97/76/EG ⁽⁷⁾, särskilt artiklarna 3.A.7 andra strecksatsen i detta, och

av följande skäl:

(1) Efter rapporter om utbrott av mul- och klövsjuka i Förenade kungariket antog kommissionen beslut 2001/740/EG av den 19 oktober 2001 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽⁸⁾, senast ändrat genom beslut 2002/37/EG ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet uppdaterat genom direktiv 91/497/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 69).

⁽⁵⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktivet uppdaterat genom direktiv 92/5/EEG (EGT L 57, 2.3.1992, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 10, 16.1.1998, s. 25.

⁽⁸⁾ EGT L 277, 20.10.2001, s. 30.

⁽⁹⁾ EGT L 15, 17.1.2002, s. 34.

(2) Genom kommissionens beslut 2001/172/EG ⁽¹⁰⁾ och beslut 2001/356/EG ⁽¹¹⁾ samt 2001/740/EG begränsades avsändningarna från Storbritannien av färskt kött från mottagliga djur samt köttprodukter av sådant kött genom att vissa villkor uppställdes.

(3) Kommissionen antog därför beslut 2001/304/EG av den 11 april 2001, om märkning och användning av vissa animaliska produkter i samband med beslut 2001/172/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽¹²⁾, senast ändrat genom beslut 2001/345/EG ⁽¹³⁾.

(4) Det senaste utbrottet av mul- och klövsjukan i Storbritannien skedde den 30 september 2001, dvs. för mer än tre månader sedan, och den serologiska övervakningen som genomförts för att dokumentera hävandet av de sjukdomsrelaterade restriktionerna har avslutats i hela Storbritannien.

(5) Den förbättrade djurhälsosituationen gör det nu möjligt att upphäva större delen av restriktionerna, särskilt de som avser sändning från Storbritannien av produkter av animaliskt ursprung och de flesta levande djur av mottagliga arter.

(6) För säkerhets skull krävs dock fortfarande strikta kontroller för avsändning av kött och köttprodukter som inte är avsedda för handel och som härrör från djur av mottagliga arter som slaktats mellan den 1 februari 2001, det datum då viruset kan ha införts, och den 23 april 2001, det datum som anmälts i enlighet med beslut 2001/304/EG.

(7) Beslut 2001/304/EG bör ändras i enlighet med detta.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

⁽¹⁰⁾ EGT L 62, 2.3.2001, s. 22.

⁽¹¹⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 46.

⁽¹²⁾ EGT L 104, 13.4.2001, s. 6.

⁽¹³⁾ EGT L 122, 3.5.2001, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2001/304/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

"1. Färskt kött som uppfyller kraven i artikel 3 i rådets direktiv 64/433/EEG och som kommer från nötkreatur, får, getter och svin, samt färskt kött som uppfyller kraven i artikel 6 i direktiv 91/495/EEG och som kommer från andra klövbärande djur med ursprung i Storbritannien och kött som bearbetats i Storbritannien mellan den 1 februari 2001 och det datum då detta beslut träder i kraft, skall inte, i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 72/461/EEG, förses med den kontrollmärkning som avses i kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG eller i kapitel III i bilaga I till direktiv 91/495/EEG."

2. Artikel 1.5 skall ersättas med följande:

"5. Genom undantag från punkt 1 får kött som i enlighet med kommissionens beslut 2001/172/EEG, 2001/356/EG eller 2001/740/EG får sändas från Storbritan-

nien förses med den kontrollmärkning som avses i kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG eller i kapitel III i bilaga I till direktiv 91/495/EEG."

3. Artikel 2.1 andra stycket skall ersättas med följande:

"Genom undantag från första stycket får köttprodukter som har genomgått en av de behandlingar som beskrivs i artikel 4.1 i rådets direktiv 80/215/EEG eller som i sin helhet under behandling har utsatts för ett pH-värde som är lägre än 6, förses med den kontrollmärkning som avses i kapitel VI i bilaga B till direktiv 77/99/EEG."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

BESLUT AV EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 152/01/KOL

av den 23 maj 2001

om ändring av riktlinjerna för tillämpningen av EES-bestämmelserna om statligt stöd till skydd för miljön samt om ändring för tjugioåttonde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 61–63 i detta,

med beaktande av avtalet mellan Efta-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽²⁾, särskilt artikel 24 i detta och artikel 1 i protokoll nr 3 till detta, och

av följande skäl:

enligt artikel 24 i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet förverkliga bestämmelserna om statliga stöd,

enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om det avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om Eftas övervakningsmyndighet anser det nödvändigt,

Eftas övervakningsmyndighet erinrar om procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd ⁽³⁾ särskilt bestämmelserna i kapitel 15 i dessa (stöd till skydd av miljön),

den 21 december 2000 antog Europeiska kommissionen Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ⁽⁴⁾,

en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet måste garanteras i Europeiska ekonomiska samarbetsrådet,

enligt punkt II, under rubriken "Allmänt", i slutet av bilaga XV till EES-avtalet skall Eftas övervakningsmyndighet efter samråd med Europeiska kommissionen anta rättsakter som motsvarar dem som antagits av kommissionen för att upprätthålla lika konkurrensvillkor,

Eftas övervakningsmyndighet har samrått med Europeiska kommissionen,

Eftas övervakningsmyndighet erinrar om att den har samrått med Efta-staterna vid multilaterala sammanträden den 31 mars 2000 och den 16 oktober 2000 och om sin skrivelse i frågan av den 11 april 2001 till Efta-staterna.

⁽¹⁾ Nedan kallat EES-avtalet.

⁽²⁾ Nedan kallat övervakningsavtalet.

⁽³⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av Eftas övervakningsmyndighet den 19 januari 1994, EGT L 231 och EES-supplement 32, 3.9.1994, senast ändrade genom övervakningsmyndighetens beslut nr 78/2000/KOL av den 12 april 2000, EGT L 274, 26.10.2000, nedan kallade riktlinjerna för statligt stöd.

⁽⁴⁾ EGT C 37, 3.2.2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Riktlinjerna för statligt stöd skall ändras genom att nuvarande kapitel 15 ersätts med ett nytt kapitel om stöd till skydd för miljön. Kapitlet återges i bilaga I till detta beslut.
2. Beslutet inklusive bilaga I skall offentliggöras i EES-delen i och EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
3. Efta-staterna skall underrättas om detta beslut genom en skrivelse med en kopia av beslutet inklusive bilaga I. Efta-staterna skall anmodas att inom en månad meddela att de godtar förslaget till lämpliga åtgärder i skrivelsen (jämför punkterna 67-69 i riktlinjerna).
4. Europeiska kommissionen skall underrättas om detta beslut genom en skrivelse med en kopia av beslutet inklusive bilaga I, i enlighet med punkt d i protokoll nr 27 till EES-avtalet.
5. Detta beslut är giltigt på engelska.

Utfärdat i Bryssel den 23 maj 2001.

För Eftas Övervakningsmyndighet
Knut ALMESTAD
Ordförande

BILAGA I

"15. Stöd till skydd av miljön ⁽¹⁾

A. **Inledning**

1. År 1994 antog Eftas övervakningsmyndighet (övervakningsmyndigheten) riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, som upphörde att gälla den 31 december 1999. Den 16 februari 2000 beslutade övervakningsmyndigheten att förlänga tillämpningen av riktlinjerna fram till den 31 december 2000.
2. Sedan riktlinjerna antogs 1994 har åtgärderna på miljöområdet utvecklats på internationell nivå, särskilt efter det att Kyotoprotokollet antogs. Till exempel har miljöpålagorna ökat i storlek under de senaste åren. Denna utveckling har medfört att det blivit mer aktuellt med stödåtgärder i form av avgiftssänkningar eller avgiftsbefrielser. Det förefaller därför nödvändigt att anta nya riktlinjer så att Efta-staterna och företagen kan få kännedom om de kriterier som övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa när den avgör om stöd som Efta-staterna planerar är förenliga med den gemensamma marknaden.
3. När förenligheten av statligt stöd bedöms inom miljösektorn bör hänsyn tas till miljöpolitiska mål, särskilt när det gäller att främja en hållbar utveckling, enligt artiklarna 73–75 och nionde skälet i ingressen till EES-avtalet. Det finns alltså inget motsatsförhållande mellan konkurrens- och miljöpolitiken, utan miljöskyddskraven skall integreras i fastställandet och genomförandet av konkurrenspolitiken, särskilt för att främja en hållbar utveckling.
4. Att de långsiktiga miljökraven måste tillgodoses innebär emellertid inte att alla former av stöd bör godkännas. Man måste ta hänsyn till i vilken utsträckning stödets verkningar främjar en hållbar utveckling och att principen att förorenaren skall betala har tillämpats fullt ut. Vissa former av stöd uppfyller obestriddligen de kraven i det att de medför ett gott miljöskydd utan att stå i strid med principen om internalisering av kostnaderna. Vissa andra stöd kan däremot inte bara inverka negativt på handeln mellan Efta-staterna och konkurrensen, utan också strida mot principen att förorenaren skall betala och hindra arbetet för en hållbar utveckling. Så kan till exempel vara fallet med vissa stödformer som enbart tar sikte på införande av nya normer ⁽²⁾.
5. I dessa riktlinjer fastställs principer för att bedöma om statliga stödåtgärder uppfyller villkoren för undantag från det allmänna förbud mot statligt stöd som anges i artikel 61.1 i EES-avtalet. Sådana åtgärder kan bland annat beviljas i form av:
 - Stöd för att uppnå skydd av miljön i förhållande till olika normer.
 - Stöd i form av befrielse från miljöpålagor.

I de riktlinjer som utfärdats av Europeiska kommissionen betraktas stöd för att bistå företag i att anpassa sig till de obligatoriska gemenskapsnormerna eller avgiftsbefrielser som leder till avgiftsnivåer som ligger under den miniminivå som gäller inom gemenskapen, i allmänhet oförenliga med reglerna för statligt stöd. Stöd som syftar till att uppnå högre miljöskyddsnivå än normerna kräver kan dock på vissa villkor betraktas som förenliga. Samma gäller för avgiftsbefrielser som inte står i strid med de obligatoriska miniminivåerna som tillämpas inom gemenskapen och som är tillfälliga till sin natur.

I syfte att säkerställa lika konkurrensvillkor inom hela EES kommer övervakningsmyndigheten därför att använda samma referenser när den bedömer förenligheten av stödåtgärder till skydd av miljön i Efta-staterna med EES-avtalets funktion. Det innebär att det i föreliggande riktlinjer hänvisas till gemenskapsåtgärder för harmonisering av avgifterna där sådana fastställts.

Övervakningsmyndigheten betonar att sådana hänvisningar till gemenskapens lagstiftning inte innebär att Efta-staterna är skyldiga att anpassa sig till gemenskapens lagstiftning när sådan lagstiftning inte införlivats i EES-avtalet. De tjänar bara som grund för bedömningen av stödåtgärdernas förenlighet med EES-avtalets funktion enligt innebörden i artikel 61.3 i avtalet ⁽³⁾.

6. Övervakningsmyndigheten har i dessa riktlinjer inriktat sig på att avgöra i vilken utsträckning och på vilka villkor statligt stöd kan vara nödvändigt för att säkra miljöskyddet och en hållbar utveckling utan att konkurrensen och den ekonomiska tillväxten påverkas på ett oproportionerligt sätt. En sådan analys måste genomföras mot bakgrund av erfarenheterna av hur 1994 års riktlinjer har fungerat samt med beaktande av hur miljöpolitiken förändrats sedan dess.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar gemenskapens riktlinjer för statligt skydd till skydd för miljön (EGT C 37, 3.2.2001, s. 3).

⁽²⁾ Se punkt 5.

⁽³⁾ Övervakningsmyndigheten påminner om Efta-domstolens iakttagelser i målet mellan Norge och övervakningsmyndigheten angående de norska differentierade socialförsäkringsavgifterna, där domstolen som en generell regel kunde konstatera att en EES-/Efta-stats avgiftssystem inte omfattas av EES-avtalet. I vissa fall kan dock ett sådant system få konsekvenser som leder till att det omfattas av tillämpningsområdet för artikel 61.1 i EES-avtalet (Efta-domstolen, mål E-6/98, Norges regering mot Eftas övervakningsmyndighet, 1999 års rapport från Efta-domstolen, s. 74, punkt 34).

B. **Definitioner och räckvidd**

7. *Begreppet miljöskydd*: Enligt dessa riktlinjer avser övervakningsmyndigheten att som miljöskydd betrakta varje åtgärd som syftar till att avhjälpa eller förebygga skador på den fysiska miljön eller naturresurserna eller till att främja en effektiv användning av dessa resurser.

Övervakningsmyndigheten anser att åtgärder som gynnar energisparandet och förnybara energikällor också kan betecknas som miljöskyddsåtgärder. Med energisparåtgärder bör framför allt avses sådana åtgärder som gör det möjligt att minska energikonsumtionen under produktionscykeln. Utveckling och tillverkning av maskiner eller transportmedel som kräver mindre naturresurser för att fungera omfattas inte av dessa riktlinjer. Åtgärder som vidtas inom fabriker eller andra produktionsanläggningar i syfte att förbättra säkerhet eller hygien är viktiga och kan eventuellt berättiga till vissa former av stöd, men omfattas inte av dessa riktlinjer.

Begreppet internalisering av kostnaderna: I detta dokument avser internalisering av kostnaderna företagens skyldighet att vid beräkningen av produktionskostnaderna också ta med samtliga kostnader för miljöskyddet.

Principen att förorenaren skall betala: Principen att kostnaden för att åtgärda föroreningar skall betalas av den som har orsakat dem.

Förorenare: Den som direkt eller indirekt försämrar miljön eller skapar förhållanden som leder till att den försämrats (*).

Rättvisande prissättning: Begrepp som innebär att priset på varor eller tjänster inbegriper externa kostnader som har samband med negativa miljöeffekter vid produktion och saluföring av dem.

EG-norm (5): Obligatorisk norm inom gemenskapen för de miljömål som skall uppnås samt skyldigheten enligt gemenskapsrätten att använda den bästa tillgängliga teknik som inte medför alltför höga kostnader (best available techniques - BAT) (6).

Förnybara energikällor: Förnybara icke-fossila energikällor: vindkraft, solenergi, jordvärme, våg- och tidvattenenergi, vattenkraftverk med en högsta kapacitet på 10 megawatt samt biobränslen. Med biobränslen avses produkter från jordbruk och skogsbruk, vegetabiliskt avfall från jordbruk, skogsbruk och livsmedelsindustrin samt obehandlat träavfall och korkavfall (7).

El som produceras av förnybara energikällor: El som produceras i anläggningar som uteslutande drivs med förnybara energikällor samt den del av elektriciteten som, särskilt för reservändamål, produceras av förnybara energikällor vid hybridkraftverk som drivs med klassiska energikällor (8).

Miljöpåлага: En påлага är en miljöpåлага när den verksamhet som beskattas genom pålagan har en tydligt negativ inverkan på miljön. Med miljöpåлага kan man dock även avse en skatt eller avgift som har en mindre tydlig men ändå urskiljbar positiv inverkan på miljön. I allmänhet är det Efta-statens ansvar att visa den beräknade miljöeffekten av en skatt eller avgift (9).

(4) Rådets rekommendation av den 3 mars 1975 om kostnadsfördelning och åtgärder som offentliga myndigheter vidtar på miljöområdet (EGT L 194, 25.7.1975, s. 1), införlivad i EES-avtalets bilaga XX, punkt 33 i de slutliga rättsakter som de avtalslutande parterna skall iakttå.

(5) Se punkt 5. (När sådana normer införlivas i EES-avtalet blir de i själva verket EES-normer.)

(6) Begreppet bästa tillgängliga teknik (BAT) infördes i EG-lagstiftningen genom rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, 18.5.1976, s. 23), och återkom något modifierat i rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar (EGT L 188, 16.7.1984, s. 20). Båda dessa direktiv har införlivats i EES-avtalets bilaga XX. I rådets direktiv 96/61/EEG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26) (det s.k. IPPC-direktivet [integrated pollution prevention and control]) har detta begrepp utvecklats och stärkts. Detta direktiv har också införlivats i EES-avtalets bilaga XX. Tillämpningsområdet för IPPC-direktivet omfattar industrianläggningar som utgör en betydande föroreningsrisk. Vad gäller nya anläggningar eller väsentliga ändringar av en befintlig anläggning är direktivet tillämpligt sedan november 1999. Befintliga anläggningar måste från och med oktober 2007 anpassas till reglerna i IPPC-direktivet. Fram till dess fortsätter bestämmelserna i de båda ovannämnda direktiven att gälla för begreppet bästa tillgängliga teknik. I regel är det inte EG utan de nationella myndigheterna som fastställt de konkreta normerna, dvs. utsläpps- eller konsumtionsgränsvärden baserade på användningen av bästa tillgängliga teknik.

(7) Denna definition är densamma som i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 320). Så snart direktivet har antagits skall den definition som anges i den slutliga texten tillämpas. I detta sammanhang: se punkt 5 i riktlinjerna.

(8) Samma anmärkningar som för fotnot 7.

(9) Kommissionens meddelande – Miljöskatter och miljöavgifter på den inre marknaden (EGT C 224, 23.7.1997, s.6).

8. *Tillämpningsområde:* Dessa riktlinjer tillämpas på stöd ⁽¹⁰⁾ till skydd av miljön inom alla sektorer som regleras av EES-avtalet, inklusive de som omfattas av särskilda EES-regler om statligt stöd (stålindustri ⁽¹¹⁾, skeppsvarv, bilindustri, syntetfiber och transport ⁽¹²⁾). Statligt stöd för forskning och utveckling omfattas av de regler som anges i riktlinjerna för forskning och utveckling ⁽¹³⁾. Övervakningsmyndigheten anser likaså att stöd till utbildningsverksamhet på miljöområdet inte är av så specifik karaktär att det motiverar en särskild behandling. Den kommer därför att granska sådana stöd enligt gällande regler för stöd till utbildning ⁽¹⁴⁾.

Enligt artikel 3 i kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996, om regler för statligt stöd till stålindustrin ⁽¹⁵⁾, som införts i EES-avtalets bilaga XV, skall stöd till skydd för miljön inom stålindustrin fram till den 22 juli 2002 fortsätta att analyseras i enlighet med kapitel 15 i övervakningsmyndighetens riktlinjer från den 19 januari 1994 om stöd till skydd för miljön.

Bestämmelserna i dessa riktlinjer är inte tillämpliga på icke återvinningsbara kostnader (s.k. stranded costs), som kommer att behandlas i en särskild text ⁽¹⁶⁾. Övervakningsmyndigheten påpekar att stöd av mindre betydelse, dvs. stöd på högst 100 000 euro som beviljats ett företag under en period på tre år, inte omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet. Sådant stöd undersöks enligt gällande regler för stöd av mindre betydelse ⁽¹⁷⁾. Reglerna om stöd av mindre betydelse tillämpas dock inte på transportsektorn, eller de sektorer som omfattas av artikel 27 samt protokoll nr 14 och 25 till EES-avtalet.

C. *Statligt stöd och miljöpolitik*

9. Artiklarna 73–75 i EES-avtalet (se det nionde skälet i ingressen) ger de avtalsslutande parterna befogenheter på miljöområdet. I dessa bestämmelser bekräftas principen om att förorenaren betalar, vilket innebär att kostnader med anknytning till miljöskydd bör internaliseras av företagen på samma sätt som andra produktionskostnader. Men dessa bestämmelser går längre genom att kräva att de avtalsslutande parterna införlivar miljöskyddskraven med sin övriga politik och genom att betona behovet av förebyggande åtgärder. Frågan om att integrera miljöpolitiken i andra politikområden, liksom begreppet hållbar utveckling tas upp i gemenskapens femte åtgärdsprogram för miljön, kallad 'Mot en hållbar utveckling' som antogs 1993 ⁽¹⁸⁾. Där medges att miljöpolitikens integrering i andra politikområden inte varit helt tillfredsställande när man förlitat sig på traditionella metoder, som nästan uteslutande grundas på regleringar och i synnerhet normer. Detta program talar därför för en breddning av de politiska åtgärderna. Olika åtgärder (reglering, frivilliga insatser och ekonomiska åtgärder) eller olika kombinationer av dessa kan vara det bästa sättet att uppnå de önskade miljömålen i en given situation, beroende på det rättsliga, tekniska, ekonomiska och sociala sammanhanget. Både positiva ekonomiska incitament, dvs. subventioner, och hämmande åtgärder, nämligen skatter och avgifter, är berättigade.
10. Kommissionen utarbetade 1996 en lägesrapport om utvecklingen av gemenskapens femte åtgärdsprogram för miljön. I denna rapport konstateras att helhetsstrategin och målen för det femte åtgärdsprogrammet fortfarande är giltiga. Det är obestridligt att överväganden om miljö och en hållbar utveckling i ökande utsträckning integreras med gemenskapens politik på andra områden. Vad som ännu saknas är dock en verklig attitydförändring hos alla berörda parter: politiska beslutsfattare, företag och samhällsmedborgare. För att bemästra miljöproblemen bör begreppet gemensamt ansvar utvecklas och varje medborgare bör göras medveten om vilka värden som står på spel.
11. Kommissionen antog vidare 1999 en övergripande utvärdering av det femte åtgärdsprogrammet. I rapporten konstateras att även om berörda parter, medborgare och beslutsfattare inom andra sektorer genom det femte åtgärdsprogrammet uppmärksammas på nödvändigheten av en aktiv strävan mot miljömålen så har de framsteg som gjorts för att vända de ekonomiska tendenserna och det miljöskadliga agerandet på det hela taget varit otillräckliga.

⁽¹⁰⁾ Syftet med dessa riktlinjer är inte att diskutera begreppet statligt stöd, som härrör från artikel 61.1 i EES-avtalet och rättspraxis från Efta-domstolen, EG-domstolen och förstainstansrätten.

⁽¹¹⁾ Inom de gränser som anges i punkt 8 andra stycket.

⁽¹²⁾ Övervakningsmyndigheten påpekar att föreliggande riktlinjer bara avser stöd till miljön, utan att påverka tillämpningen av andra bestämmelser för statligt stöd och begränsningar av reglerna om kombinationer av stöd som anges i punkt 66.

⁽¹³⁾ Kapitel 14 i övervakningsmyndighetens riktlinjer.

⁽¹⁴⁾ Kapitel 18A i övervakningsmyndighetens riktlinjer fram till dess att kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning, EGT L 10, 13.1.2001, s. 20, har införts i EES-avtalet.

⁽¹⁵⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽¹⁶⁾ Med icke återvinningsbara kostnader förstås kostnader som företagen måste bära p.g.a. åtaganden de ingått och som de inte längre kan uppfylla till följd av avregleringen av den berörda sektorn.

⁽¹⁷⁾ Kapitel 12 i övervakningsmyndighetens riktlinjer fram till dess att kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, EGT L 10, 13.1.2001, s. 30, har införts i EES-avtalet.

⁽¹⁸⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1, som införlivats i EES-avtalet genom artikel 3 i protokollet nr 31 till avtalet.

12. I utvärderingen konstateras även att det är 'allt mer uppenbart att miljöförstöring medför kostnader för samhället som helhet, och att miljöskydd därför även kan medföra fördelar i form av ekonomisk tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft' samt att mycket ännu återstår att göra i den svåra processen att i praktiken införa principen om att förorenaren skall betala och att till fullo lägga miljökostnaderna på förorenarna' ⁽¹⁹⁾.
13. För att säkerställa en enhetlig övervakning på området för statligt stöd i hela EES-området är det därför nödvändigt att följande två villkor uppfylls i övervakningsmyndighetens strategi för kontroll av statligt stöd för miljöändamål:
- a) Dels skall den se till att konkurrensen fungerar på marknaden och samtidigt stödja genomförandet av den inre marknaden och en ökad konkurrenskraft hos företagen.
 - b) Dels skall den se till att miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av konkurrenspolitiken, särskilt för att främja en hållbar utveckling. Övervakningsmyndigheten anser i detta sammanhang att det är ett prioriterat mål att internalisera miljökostnaderna. Detta kan uppnås på olika sätt, t.ex. genom att man utnyttjar sådana instrument som är marknadsbaserade, eller sådana som bygger på reglering, såsom varande de mest effektiva medlen för att uppnå de ovan beskrivna målen.
14. En internalisering av miljökostnaderna bidrar till en rättvisande prissättning, om de ekonomiska aktörerna när de använder sina ekonomiska resurser beaktar priset på de varor och tjänster de önskar köpa. I lägesrapporten om gemenskapens femte åtgärdsprogram understryks att en sådan rättvisande prissättning inte uppnåtts, eftersom priset inte återspeglar de ekologiska kostnaderna. Avsaknaden av en rättvisande prissättning gör det svårare att göra medborgarna medvetna om vilka värden som står på spel och banar väg för en överexploatering av naturresurserna.
15. En rättvisande prissättning på alla stadier i det ekonomiska kretsloppet är det bästa medlet för att göra alla aktörer medvetna om kostnaderna för miljöskyddet. Utöver sina potentiellt negativa effekter på handelsutbytet och konkurrensen motverkar i allmänhet statliga stödåtgärder detta mål för prisbildningen, genom att de gör det möjligt för vissa företag att minska sina kostnader på ett artificiellt sätt och att inte avslöja miljöskyddskostnaderna för konsumenterna. På lång sikt kan alltså vissa former av stöd motverka målet en hållbar utveckling.
16. Övervakningsmyndighetens riktlinjer om stöd till skydd av miljön som antogs 1994 utgör en integrerad del av denna politik. Generellt sett är stöd till företag inte förenligt med principen att förorenaren skall betala eller med nödvändigheten av att företagen internaliserar miljöskyddskostnaderna.
17. I riktlinjerna anges dock att stöd kan vara motiverat i följande två fall:
- a) Under vissa omständigheter är det ännu inte möjligt att helt och hållet internalisera kostnaderna, och stöd kan därför underlätta för företagen att anpassa sig till normerna genom att utgöra en tillfällig övergångslösning.
 - b) Stöd kan också fungera som incitament, bl.a. för att uppmuntra företagen att gå längre än vad normerna kräver eller att göra kompletterande investeringar för att minska föroreningarna från anläggningarna.
18. I gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, som antogs 1994, gav kommissionen uttryck för uppfattningen att det i vissa fall ännu inte var möjligt att internalisera kostnaderna fullt ut, och att stödåtgärder därför kunde vara oundgängliga under en övergångsperiod. Sedan 1994 har situationen emellertid ändrats i följande avseenden:
- a) Företagen har haft sju år på sig för att anpassa sig till en gradvis tillämpning av principen om att förorenaren betalar och en internalisering av kostnaderna.
 - b) I kommissionens lägesrapport från 1996 om det nämnda femte åtgärdsprogrammet samt i 1999 års övergripande utvärderingsrapport bekräftas ånyo nödvändigheten av att säkerställa att kostnaderna internaliseras och att marknadsbaserade instrument utnyttjas, om väsentliga framsteg i förbättringen av miljön skall kunna göras.
 - c) Användning av de marknadsbaserade instrumenten och en rättvisande prissättning uppmuntras också i Kyotoprotokollet om klimatförändringar.
19. Övervakningsmyndighetens åsikt är därför att man inte längre bör bevilja stöd för att kompensera kostnader som inte internaliserats. För att miljökraven skall kunna tillgodoses på lång sikt är det nödvändigt med rättvisande priser och en fullständig internalisering av miljöskyddskostnaderna. Följaktligen anser kommissionen att det inte längre är berättigat att bevilja stöd då det gäller investeringar som endast syftar till att ett företag skall kunna anpassa sig till befintliga eller nya tekniska normer ⁽²⁰⁾. Övervakningsmyndigheten anser dock att det, för att hänsyn skall kunna tas till de särskilda svårigheter som gör sig gällande för små och medelstora företag, bör

⁽¹⁹⁾ Kommissionens meddelande – Europas miljö: Vilken inriktning i framtiden? En helhetsbedömning av Europeiska gemenskapens handlingsprogram för miljön och en hållbar utveckling kallad 'Mot en hållbar utveckling' (KOM(1999) 543 slutlig, 24.11.1999).

⁽²⁰⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

vara möjligt att bevilja stöd till sådana företag för att de skall kunna anpassa sig till nya gemenskapsnormer, under en period av tre år räknat från antagandet av sådana normer ⁽²¹⁾. Däremot kan stödåtgärder visa sig vara till nytta, om de ger ett incitament för att uppnå en högre nivå än vad som krävs enligt EG-normerna. Så är fallet om en Efta-stat beslutar att införa nationella normer som är strängare än gemenskapens, för att få ett bättre miljöskydd. Så är också fallet om ett företag gör investeringar till skydd för miljön som går utöver de strängaste befintliga EG-normerna eller då särskilda EG-normer saknas.

Specialfall inom energisektorn och avgiftssänkningarna

20. Sedan rambestämmelserna antogs 1994 har betydande förändringar inträffat inom energisektorn, och hänsyn bör tas till dessa.
21. Vissa Efta-stater har infört, håller på att införa eller kan tänka sig att införa avgifter som har en gynnsam inverkan i miljöskyddshänseende. Befrielse från eller nedsättningar av avgifter beviljas ibland vissa kategorier av företag så att deras konkurrenssituation inte skall försväras. Övervakningsmyndigheten anser att sådana statliga åtgärder kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. De negativa aspekterna av sådant stöd kan dock uppvägas av de positiva aspekter som uppstår genom att avgifterna införs. Om sådana undantag är nödvändiga för att man skall kunna införa och upprätthålla avgifter på samtliga produkter kan de, enligt kommissionens mening, därför godtas på vissa villkor och under en begränsad tid. Om villkoren uppfylls, kan denna tidsfrist omfatta upp till tio år. Efter utgången av tioårsperioden behåller Efta-staterna möjligheten att på nytt anmäla de ifrågavarande åtgärderna till övervakningsmyndigheten, som kan tillämpa samma synsätt vid sin analys med beaktande av de positiva resultat som uppnåtts när det gäller att förbättra miljön.
22. Åtgärder kan komma att tas för att främja användningen av förnybara energikällor och kraftvärmeproduktion. Övervakningsmyndigheten anser därför att åtgärder som främjar förnybara energikällor och kraftvärmeproduktion, men som utgör statligt stöd, kan godtas på vissa villkor. Det måste dock säkerställas att sådant stöd inte strider mot andra bestämmelser i EES-avtalet.

D. *Allmänna villkor för att stöd till miljöskydd skall kunna godkännas*

D.1 *Investeringsstöd*

D.1.1 *Övergångsstöd för investeringar till små och medelstora företag så att dessa kan anpassa sig till nya gemenskapsnormer* ⁽²²⁾.

23. Under en treårsperiod från och med det att nya obligatoriska gemenskapsnormer antagits ⁽²³⁾ kan investeringsstöd till små och medelstora företag godkännas, upp till en maximal nivå på 15 % brutto av de stödberättigande kostnaderna, om ändamålet med stödet är att uppfylla de nya normerna.

D.1.2 *Allmänna villkor för beviljande av investeringsstöd som går utöver EG-normerna* ⁽²⁴⁾

24. Investeringsstöd som möjliggör för företag att gå längre än vad som föreskrivs i tillämpliga gemenskapsnormer, kan godkännas till högst 30 % brutto av de stödberättigande investeringskostnaderna, enligt definitionen i punkt 32. Dessa villkor gäller också då företag gör investeringar på områden där det inte finns några obligatoriska gemenskapsnormer eller då företagen måste göra investeringar för att anpassa sig till nationella normer som är strängare än gemenskapsnormerna.

D.1.3 *Investeringar på energiområdet*

25. Investeringar i energisparande, enligt definitionen i punkt 7, likställs med miljöskyddsinvesteringar. Sådana investeringar spelar en avgörande roll när det gäller att uppnå ekonomiska miljömål ⁽²⁵⁾. Dessa investeringar kan därför få investeringsstöd till en basnivå på 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

⁽²¹⁾ Det är datumet för antagandet inom gemenskapen som är den avgörande utgångspunkten för beräkningen av den beviljade perioden (se punkterna 5 och 7).

⁽²²⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽²³⁾ Samma anmärkningar som för fotnot 21.

⁽²⁴⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽²⁵⁾ Se: Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen (KOM(2000) 247 slutlig, 26.4.2000).

26. För investeringar för kraftvärmeproduktion kan bestämmelserna i riktlinjerna likaså vara tillämpliga om det kan påvisas att åtgärderna gynnar miljön, därför att verkningsgraden⁽²⁶⁾ är ovanligt hög, antingen därför att energiåtgången kan minskas genom åtgärderna eller för att tillverkningsprocessen påverkar miljön mindre⁽²⁷⁾. Övervakningsmyndigheten kommer härvid framför allt att beakta vilken typ av primärenergi som används i produktionsprocessen. Ett stöd med en basnivå på 40 % kan beviljas för de stödberättigande kostnaderna för dessa investeringar.
27. Investeringarna i förnybara energikällor likställs med miljöinvesteringar inom områden som saknar tvingande gemenskapsnormer⁽²⁸⁾. Man bör också komma ihåg att åtgärder för att stödja förnybara energikällor är ett av de miljö- och långsiktiga mål som skall uppmuntras mest⁽²⁹⁾. Stödnivån för investeringar i förnybara energikällor är därför 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

Övervakningsmyndigheten anser att man även bör gynna installering av förnybara energikällor som på egen hand kan försörja hela områden, t.ex. en ö eller en tätort. Investeringar som görs i detta syfte kan få stöd som är 10 procentenheter högre jämfört med basnivån på 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

Övervakningsmyndigheten anser att om det kan visas att stödet är absolut nödvändigt, kommer Efta-staterna att kunna bevilja investeringsstöd för förnybar energi med upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna. Dessa anläggningar får inte ta emot något som helst annat stöd.

D.1.4 Förhöjt stöd till företag i stödområden

28. I regioner som är berättigade till regionalstöd från nationella stödordningar kan företagen utnyttja stöd som skall främja regional utveckling. För att uppmuntra dessa företag att komplettera sina miljöskyddsinvesteringar är det lämpligt att företagen i tillämpliga fall kan beviljas ett högre stödbelopp som beaktar den miljöinvestering som gjorts i enlighet med bestämmelserna i punkt 24⁽³⁰⁾.
29. I regionalstödsberättigade regioner fastställs miljöstödsktet för de stödberättigande kostnader som definieras i punkt 32 på följande sätt:

I stödberättigade regioner är den högsta tillämpliga stödnivån den högre av de två följande alternativen:

- a) Basnivån för stöd till miljöinvesteringar, dvs. 30 % brutto (allmänna regler) eller 40 % brutto (för investeringar till förmån för energisparande, investeringar till förmån för förnybara energikällor och investeringar till förmån för kraftvärmeproduktion) eller 50 % brutto (för investeringar till förmån för förnybara energikällor som möjliggör energileveranser till ett helt samhälle), förhöjt med 5 procentenheter brutto i de regioner som omfattas av artikel 61.3 c och med 10 procentenheter brutto i de regioner som omfattas av artikel 61.3 a i EES-avtalet⁽³¹⁾.
- b) Nivån för regionalstöd förhöjd med 10 procentenheter brutto.

D.1.5 Förhöjt stöd för små och medelstora företag

30. För små och medelstora företag som gör sådana investeringar som avses i punkterna 24–27 kan stödet höjas med 10 procentenheter brutto⁽³²⁾. Den definition av små och medelstora företag som används i dessa riktlinjer är den definition som följer av gällande gemenskapstexter⁽³³⁾.

Det ovannämnda förhöjda stödet till stödregioner och till små och medelstora företag får kumuleras, men den maximala miljöstödsnivån får aldrig överstiga 100 % brutto av de stödberättigande kostnaderna. Små och medelstora företag får inte beviljas dubbelt stöd genom att både regional- och miljöstödsbestämmelserna tillämpas⁽³⁴⁾.

⁽²⁶⁾ Med verkningsgrad förstås förhållandet mellan den mängd primär energi som används för alstring av sekundär energi, och den mängd sekundär energi som faktiskt alstras. Verkningsgraden beräknas på följande sätt: alstrad elenergi + alstrad värmeenergi/ använd energi.

⁽²⁷⁾ Se rådets resolution av den 18 december 1997 om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme (EGT C 4, 8.1.1998, s. 1).

⁽²⁸⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽²⁹⁾ Se rådets resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor (EGT C 198, 24.6.1998, s. 1).

⁽³⁰⁾ Dessa förhöjningar är inte tillämpliga om Efta-staten i fråga beviljar investeringsstöd genom att tillämpa bestämmelserna i punkt 27 tredje stycket (stöd upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna).

⁽³¹⁾ Investeringsstöd kan beviljas för investeringar i understödda regioner, om villkoren i kapitel 25 i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål uppfylls.

⁽³²⁾ Denna förhöjning är inte tillämplig om Efta-staten i fråga beviljar investeringsstöd genom att tillämpa bestämmelserna i punkt 27 tredje stycket (stöd upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna).

⁽³³⁾ För närvarande den som anges i kapitel 10.2 i övervakningsmyndighetens riktlinjer om stöd till små och medelstora företag, som motsvarar kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag (EGT L 107, 30.4.1996, s. 4).

⁽³⁴⁾ Investeringsstöd kan beviljas för investeringar som görs av små och medelstora företag genom tillämpning av bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33), som skall införlivas i EES-avtalets bilaga XV.

D.1.6 *Investeringar som beaktas*

31. De investeringar som berörs är investeringar som avser tomtmark, om detta är oundgängligen nödvändigt för att uppfylla miljökrav, samt byggnader, anläggningar och utrustning, om syftet är att minska eller ta bort föroreningar och olägenheter eller att anpassa produktionsmetoderna så att miljön skyddas.

Kostnader som är förbundna med tekniköverföring i form av förvärv av tillverkningslicenser eller patenterad eller icke patenterad teknisk know-how kan också komma i fråga. Sådana immateriella tillgångar skall dock uppfylla följande villkor:

- a) De skall betraktas som avskrivningsbara tillgångar.
- b) De skall ha förvärvats på marknadsvillkor från en affärsenhet där köparen inte har några direkta eller indirekta kontrollbefogenheter.
- c) De skall tas upp som tillgångar i företagets balansräkning och finnas kvar och utnyttjas av det stödmottagande företaget under minst fem år fr.o.m. det att stödet beviljats, om inte dessa immateriella tillgångar representerar en teknik som är klart föråldrad. Vid en vidareförsäljning under denna femårsperiod måste inkomsterna från försäljningen dras av från de stödberättigande kostnaderna och i förekommande fall leda till en delvis eller fullständig återbetalning av stödbeloppet.

D.1.7 *Stödberättigade kostnader*

32. De stödberättigade kostnaderna måste strikt begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskydds målen.

Detta innebär följande: Om det är svårt att särskilja kostnaderna för investeringen till skydd för miljön från totalkostnaderna, kommer övervakningsmyndigheten att beakta objektiva och transparenta beräkningsmetoder, till exempel kostnaderna för en investering som är jämförbar på det tekniska planet men som inte ger möjlighet att uppnå samma miljöskydd.

I samtliga fall skall de stödberättigade kostnaderna beräknas så, att ett avdrag görs för en eventuell kapacitetsökning, för inbesparade kostnader under de fem första åren av investeringens varaktighet och för ytterligare kompletterande produktion under samma femårsperiod⁽³⁵⁾.

För förnybara energikällor gäller i allmänhet att de stödberättigade investeringskostnaderna motsvarar företagets merkostnader jämfört med kostnaderna för en traditionell energiproduktionsanläggning med samma kapacitet i fråga om effektiv energiproduktion.

Om små och medelstora företag anpassar sig till nya gemenskapsnormer⁽³⁶⁾ omfattar de stödberättigade kostnaderna extra investeringskostnader för att uppnå den miljöskyddsnivå som de nya gemenskapsnormerna kräver.

Vid en anpassning till nationella normer på områden där gemenskapsnormer saknas, skall som stödberättigade kostnader räknas alla investeringar som behövs för att företaget skall uppnå den miljöskyddsnivå som krävs enligt de nationella normerna.

Vid en anpassning till nationella normer som är strängare än gemenskapsnormerna, eller om företaget frivilligt går längre än dessa, skall de stödberättigade kostnaderna omfatta de extra investeringskostnader som behövs för att uppnå en miljöskyddsnivå som ligger över gemenskapsnormerna. Investeringskostnader för att uppnå den skyddsnivå som följer av gemenskapsnormerna är inte stödberättigade.

Om normer saknas, räknas som stödberättigade kostnader de investeringskostnader som är nödvändiga för att uppnå en miljöskyddsnivå som är högre än vad företaget kunnat uppnå utan miljöstöd.

D.1.8 *Återställande av förorenad industrimark*

33. Investeringar som görs av företag för att reparera miljöskador genom att återställa förorenad industrimark kan omfattas av tillämpningsområdet för dessa riktlinjer⁽³⁷⁾. Detta gäller föroreningar av marker, ytvatten och grundvatten⁽³⁸⁾.

Om det klart kan fastställas vem som är ansvarig för föroreningen, skall denne i enlighet med ansvarighetsprincipen finansiera återställandet av miljön utan statligt stöd. Begreppet ansvarig person definieras i enlighet med den gällande lagstiftningen i de enskilda Efta-staterna, utan att detta påverkar antagandet av EES-regler på detta område.

⁽³⁵⁾ Om investeringarna endast avser miljöskydd utan andra ekonomiska fördelar, kommer inget ytterligare avdrag att göras för att fastställa de stödberättigade kostnaderna.

⁽³⁶⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽³⁷⁾ Övervakningsmyndigheten påminner om att åtgärder som de offentliga myndigheterna vidtar för att reparera miljöskador inte i sig omfattas av bestämmelserna i artikel 61 i EES-avtalet. Sådana åtgärder kan dock bli problematiska i stödhänseende, om marken efter att ha återställts säljs till företag till ett pris som ligger under marknadsvärdet.

⁽³⁸⁾ Som investeringar vid återställande av förorenad industrimark betraktas alla utgifter som företaget haft för att återställa marken, oavsett om utgifterna kan föras upp som anläggningstillgångar i balansräkningen eller inte.

Om det däremot inte kan fastställas vem som är ansvarig för föreningen eller om denne inte kan ställas till ansvar, kan den som är ansvarig för arbetet få stöd för detta arbete⁽³⁹⁾.

Stödbeloppet för återställande av den förenade marken får uppgå till 100 % av de stödberättigande kostnaderna förhöjt med 15 % av kostnaderna för arbetet. De stödberättigande kostnaderna är lika med kostnaderna för arbetet efter det att värdestegringen för marken dragits av.

Stödets totalbelopp får aldrig överstiga företagets verkliga kostnader.

D.1.9 Omlokalisering av företag

34. Övervakningsmyndigheten anser att omlokaliseringar av företag i princip inte ökar skyddet för miljön och att de därför inte berättigar till stöd enligt dessa riktlinjer.

Stöd kan dock vara motiverat då starkt förorenande företag i tätorter eller i ett Natura 2000-område⁽⁴⁰⁾ som lagligt bedriver en starkt förorenande verksamhet, på grund av denna lokalisering, måste omlokaliseras till en lämpligare plats.

Följande kriterier måste uppfyllas samtidigt:

- a) Omlokaliseringen måste motiveras av miljöskäl och vara följden av ett administrativt eller juridiskt beslut med föreläggande om flyttning.
- b) Företaget måste följa de strängaste miljönormerna på den nya lokaliseringsorten.

Företag som uppfyller ovannämnda villkor kan få investeringsstöd enligt bestämmelserna i punkt 24. Bestämmelserna i punkt 30 om förhöjt stöd till små och medelstora företag är tillämpliga.

Vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna vid stöd till omlokalisering av företag beaktar kommissionen dels vinsten av försäljningen eller uthyrningen av den efterlämnade anläggningen och marken samt kompensationen i händelse av expropriation, dels kostnaderna för köp av mark eller för uppförande av eller köp av nya anläggningar med samma kapacitet som de gamla anläggningarna. Övriga vinster som är förenade med överföringen av anläggningarna, bland annat nyttan av att den teknik som används förbättras i samband med överföringen samt den bokföringsmässiga vinsten av anläggningarnas värdestegring, kan beaktas i förekommande fall. Investeringar som avser en eventuell kapacitetsökning får inte beaktas vid beräkningen av de stödberättigande kostnader som ger rätt till ett stöd till skydd av miljön.

Om det administrativa eller rättsliga beslut som innebär att flyttning måste ske, leder till att ett arrendeavtal för mark eller fastigheter hävs i förtid, kan den eventuella ersättning som företaget tvingas betala för att häva avtalet beaktas vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna.

D.1.10 Gemensamma regler

35. Stöd till investeringar i miljöskydd som är mer långtgående än gemenskapsnormerna eller som inte motsvaras av några gemenskapsnormer, får inte beviljas om förbättringen endast innebär att företaget anpassar sig till gemenskapsnormer som redan antagits, men ännu inte har trätt i kraft⁽⁴¹⁾. Ett företag kan inte få stöd för anpassning till nationella normer då dessa är strängare än gemenskapsnormerna, eller då sådana saknas, annat än om det anpassat sig till de aktuella nationella normerna före det datum som föreskrivs i dessa. Investeringar som görs efter detta datum kan inte återopas⁽⁴²⁾.

D.2 Stöd till konsultverksamhet på miljöområdet som riktar sig till små och medelstora företag

36. Konsultstöd är mycket viktigt för att de små och medelstora företagen skall kunna göra framsteg på miljöskyddsområdet. Övervakningsmyndigheten anser därför att stöd får beviljas enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 70/2001⁽⁴³⁾, som skall införlivas i EES-avtalets bilaga XV.

⁽³⁹⁾ Begreppet ansvarig för utförandet av arbetet påverkas inte av begreppet ansvarig för föreningen.

⁽⁴⁰⁾ Se rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7), som utgör en del av det europeiska ekologiska nätet Natura 2000. (Efta-staterna deltar inte i detta program, men det finns områden inom Efta-staterna som uppfyller villkoren för Natura 2000-områden, och i sådana fall anser övervakningsmyndigheten att Efta-staterna bör få möjlighet att bevilja stöd i enlighet med punkt 34).

⁽⁴¹⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽⁴²⁾ Bestämmelserna i denna punkt påverkas inte av bestämmelserna i punkt 23 om stöd till små och medelstora företag.

⁽⁴³⁾ Referens i fotnot 34.

D.3 Driftsstöd**D.3.1 Villkor för driftsstöd till avfallshantering och främjande av energibesparing**

37. Följande bestämmelser är tillämpliga på två kategorier av driftsstöd:
- Stöd till avfallshantering då denna överensstämmer med principhierarkin vid avfallshantering (⁴⁴).
 - Stöd till energibesparing.
38. Om sådana stöd visar sig vara nödvändiga skall de strikt begränsas till merkostnaderna för produktionen i förhållande till marknadspriset för de aktuella produkterna eller tjänsterna (⁴⁵). Stöden skall också vara tillfälliga och i princip degressiva, så att ett incitament skapas att inom rimlig tid börja iakttäva principen om rättvisande prissättning.
39. Övervakningsmyndigheten anser att företagen normalt skall stå för kostnaderna för industriavfallsbehandlingen i enlighet med principen att förorenaren skall betala. Driftsstöd kan dock visa sig vara nödvändigt om nationella normer antas som är strängare än de gällande gemenskapsnormerna eller om nationella normer antas i avsaknad av gemenskapsnormer, vilka leder till att företagen tillfälligt förlorar konkurrenskraft på internationell nivå (⁴⁶).
- De företag som får driftsstöd för behandling av industriellt och icke-industriellt avfall måste finansiera denna tjänst i förhållande till den avfallsmängd som de producerar och/eller till kostnaderna för hanteringen av denna.
40. Allt driftsstöd som är degressivt får inte beviljas för mer än fem år. Stödnivån får uppgå till 100 % av merkostnaderna det första året, men skall sedan sänkas linjärt till 0 vid utgången av det femte året.
41. Icke degressivt stöd kan beviljas i högst fem år, och stödnivån är begränsad till 50 % av merkostnaderna.

D.3.2 Regler som är tillämpliga på alla typer av driftsstöd i form av avgiftssänkningar eller avgiftsbefrielse

42. När avgifter som drabbar vissa verksamheter införs av miljöskäl kan Efta-staterna finna det nödvändigt med tillfälliga undantag för en del företag, särskilt då en harmonisering saknas på europeisk nivå eller då vissa företag tillfälligt riskerar att förlora sin internationella konkurrenskraft. Sådana undantag utgör generellt sett driftsstöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Vid bedömningen av om sådana åtgärder uppfyller villkoren för undantag från det allmänna förbud på statligt stöd som anges i artikel 61.1 måste man, bland annat, utvärdera om avgiften i fråga motsvarar en avgift som skall införas inom Europeiska gemenskapen till följd av ett gemenskapsbeslut (⁴⁷). Denna aspekt är viktig vid bedömningen av om det finns en risk för att skattebetalaren förlorar i konkurrenskraft.
43. Om avgiften inte motsvarar en avgift som skall införas inom Europeiska gemenskapen till följd av ett gemenskapsbeslut, kan de berörda företagen få vissa svårigheter att snabbt anpassa sig till den nya skattebördan. I sådana fall kan ett tillfälligt undantag till förmån för vissa företag vara motiverat för att ge dessa möjlighet att anpassa sig till den nya skattesituationen.
44. Om avgiften motsvarar en avgift som skall införas inom Europeiska gemenskapen till följd av ett gemenskapsdirektiv, finns två möjligheter:
- Efta-staten tillämpar en avgift på vissa produkter som är högre än den miniminivå som föreskrivs i gemenskapsdirektivet och beviljar undantag för vissa företag, som därigenom bara behöver betala ett lägre belopp som dock fortfarande är åtminstone lika med den miniminivå som föreskrivs i direktivet. Övervakningsmyndighetens åsikt är att ett tillfälligt undantag kan vara motiverat i ett sådant fall för att ge företagen möjlighet att anpassa sig till en högre beskattning och för att påverka företagen i miljövärdande riktning.

⁽⁴⁴⁾ Se den klassificering som anges i kommissionens meddelande om översynen av gemenskapsstrategin för avfallshantering (KOM(96) 399 slutlig av den 30 juli 1996). I detta meddelande påpekar kommissionen att avfallshantering är en prioritering för gemenskapen, särskilt för att minska miljöriskerna. Begreppet återvinning av avfall skall uppfattas som tredimensionellt: återanvändning, återvinning och tillvaratagande av energi. Avfall som inte kan undvikas måste bearbetas och elimineras utan fara. Meddelandet har inte, på grund av sin rättsliga natur, införlivats i EES-avtalet. Liknande klassificeringar av avfall ges dock i flera bindande rådsbeslut som har införlivats i EES-avtalets bilaga XX, t.ex. rådets beslut C 94/3, C 94/904 och C 2000/532. I syfte att bedöma om en åtgärd som en Efta-stat vidtagit innehåller inslag av statligt stöd, grundar övervakningsmyndigheten sina beslut på den klassificering som anges i kommissionens meddelande för att hitta den korrekta hänvisningen. Annars skulle inte åtgärder som vidtas av en Efta-stat bedömas på samma villkor som åtgärder som vidtas av en medlemsstat.

⁽⁴⁵⁾ Med begreppet produktionskostnader avses nettot för allt stöd, men inklusive en normal vinst.

⁽⁴⁶⁾ Se definitionen av 'gemenskapsnormer' i punkt 7. Se också punkt 5.

⁽⁴⁷⁾ Se punkt 5.

- b) Efta-staten tillämpar en avgift på vissa produkter som ligger på den miniminivå som föreskrivs i gemenskapsdirektivet och beviljar undantag för vissa företag, för vilka beskattningen därigenom kommer att ligga under miniminivån. Om ett sådant undantag inte beviljas inom Europeiska gemenskapen genom direktivet i fråga, utgör det stöd som är oförenligt med artikel 61 i EES-avtalet. Om ett sådant undantag beviljas inom Europeiska gemenskapen genom direktivet, kan övervakningsmyndigheten komma att betrakta det som förenligt med artikel 61 i den utsträckning det är nödvändigt och inte är oproportionerligt mot bakgrund av de mål som eftersträvas inom EES. Vid ett sådant undantag fäster övervakningsmyndigheten särskilt stor vikt vid att stödet måste vara strikt tidsbegränsat.
45. I princip skall de aktuella skattebestämmelserna i väsentlig grad bidra till skyddet av miljön. Man måste försäkra sig om att undantagen eller avgiftsbefrielsen inte genom sin beskaffenhet motverkar de eftersträvade övergripande målen.
46. Dessa undantag kan utgöra en form av driftsstöd som kan tillåtas på följande villkor:
- 46.1 Om en Efta-stat inför nya miljöavgifter inom en sektor eller för produkter som inte avgiftsharmoniserats på gemenskapsnivå eller planerar avgifter som ligger över gemenskapsnormen, anser kommissionen att tioåriga undantagsbeslut kan vara motiverade i två fall, även om de inte är degressiva.
- a) Om denna avgiftsbefrielse är villkorad i avtal mellan Efta-staten i fråga och de stödmottagande företagen, så att företagen eller företagssammanslutningarna åtar sig att uppnå miljöskydds målen under loppet av den avgiftsfria perioden eller om företagen förbinder sig att ingå frivilliga avtal med samma syfte. Dessa avtal kan bl.a. omfatta minskningar av energikonsumtionen, utsläppsminskningar eller andra miljöfrämjande åtgärder. Innehållet i avtalen skall förhandlas av varje Efta-stat och bedömas av övervakningsmyndigheten då stödplanerna anmäls. Efta-staten måste göra en noggrann uppföljning för att kontrollera att företagen eller företagsammanslutningarna förverkligar de åtaganden som de förbundit sig att genomföra. I avtalen mellan Efta-staten och de ifrågakvarande företagen skall anges vilka sanktioner som skall gälla om åtagandena inte uppfylls.
- Dessa bestämmelser tillämpas också när en Efta-stat gör en avgiftssänkning på villkor som har samma verkan som de avtal eller åtaganden som det hänvisas till ovan.
- b) Det behöver inte vara ett villkor för avgiftsbefrielsen av avtal ingås mellan Efta-staten och de stödmottagande företagen om följande villkor uppfylls:
- Om nedsättningen avser en avgift som motsvarar en harmoniserad gemenskapsavgift, skall det belopp som företagen faktiskt betalar efter nedsättningen vara betydligt högre än gemenskapens minimibelopp, för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet.
 - När sänkningen avser en avgift som inte motsvarar en avgift som harmoniserats på gemenskapsnivå, måste de företag som är berättigade till sänkningen ändå betala en betydande del av den nationella avgiften.
- 46.2 De bestämmelser som avses i punkt 46.1 kan tillämpas på befintliga avgifter om följande båda villkor uppfylls:
- a) Den ifrågakvarande avgiften skall ha en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd.
- b) Undantagen till förmån för de stödmottagande företagen skall ha beslutats i samband med att avgiften infördes, eller bli nödvändiga på grund av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna, som försätter företagen i en särskilt svår konkurrenssituation. I sistnämnda fall får nedsättningen av avgiften inte överskrida den ökning av kostnaderna som de förändrade ekonomiska betingelserna orsakar. Om kostnadsökningen upphör, skall också nedsättningen av avgifterna upphöra.
- 46.3 Efta-staterna kan också främja utvecklandet av elproduktionsprocesser som utnyttjar traditionella energikällor, t.ex. gas, som gör det möjligt att uppnå en betydligt större energieffektivitet än med traditionella produktionsprocesser. Eftersom sådan teknik är intressant ur miljöskyddssynpunkt och under förutsättning att den använda primärenergien avsevärt minskar de negativa miljöeffekterna, anser övervakningsmyndigheten att en total avgiftsbefrielse kan vara berättigad under en femårsperiod, om stödet inte är degressivt. Undantag för tioårsperioder kan också beviljas, enligt de villkor som anges i punkterna 46.1 och 46.2.
47. Om en befintlig avgift höjs väsentligt och Efta-staten anser att undantagen är nödvändiga för vissa företag, skall de villkor som avses i punkt 46.1 för nya avgifter tillämpas analogt.

48. När avgiftssänkningarna avser en avgift som motsvarar en avgift som harmoniserats på gemenskapsnivå och när den nationella avgiften är lägre än eller lika stor som en motsvarande gemenskapsharmoniserad minimiavgift anser inte övervakningsmyndigheten att långsiktiga undantag är berättigade.

Efta-staten kan dock, i alla ärenden som avser en avgiftssänkning, bevilja driftstöd enligt punkterna 40 och 41 under förutsättning att den beviljade sänkningen uppfyller de villkor som anges i dessa punkter. Om avgiften motsvarar en avgift som harmoniserats på gemenskapsnivå måste ett uttryckligt godkännande om undantag från gemenskapens minimiavgift föreskrivas i motsvarande gemenskapsbestämmelse om avgiftsharmonisering.

D.3.3 Villkor för driftsstöd till förnybar energi

49. Driftsstöd till produktion av förnybar energi är i princip miljöstöd som kan omfattas av bestämmelserna i dessa riktlinjer.
50. För sådant stöd anser övervakningsmyndigheten det vara möjligt att behålla särskilda bestämmelser på grund av de svårigheter dessa energislag ibland har haft att effektivt konkurrera med de traditionella energislagen. Det bör även beaktas att det, särskilt av miljömässiga skäl, är ett gemensamt mål att utveckla dessa energislag. Stöd kan särskilt visa sig nödvändigt när sådan energi med de tekniska metoder som finns tillgängliga inte kan produceras till ett pris per enhet som kan jämföras med de traditionella energislagen.
51. I sådana fall kan driftsstöd vara berättigat för att täcka skillnaden mellan energiproduktionskostnaden via förnybara energikällor och priset på den energimarknaden. Formen för sådant stöd kan variera efter energislag och efter vilka stödformer Efta-staterna väljer. Vid sin analys kommer övervakningsmyndigheten även att beakta konkurrensställningen för varje berört energislag.
52. Efta-staterna har följande möjligheter att bevilja stöd för förnybar energi:

D.3.3.1 Alternativ 1

53. När det gäller förnybara energikällor är investeringskostnaderna per enhet särskilt höga och utgör generellt sett en avgörande del av företagens kostnader, vilket gör det omöjligt för företagen att erbjuda konkurrenskraftiga priser på de marknader där de säljer sin energi.
54. För att bättre ta hänsyn till detta inträdeshinder på marknaden för förnybara energikällor kan Efta-staterna bevilja stöd som kompenserar skillnaden mellan produktionskostnaderna för de förnybara energikällorna och marknadspriset för den berörda energin. Det eventuella driftstödet kan i så fall bara medges för avskrivning av anläggningarna. För den energi som anläggningen producerar därutöver kan det inte lämnas något stöd. Stödet kan emellertid också täcka en rimlig kapitalavkastning, om Efta-staterna kan visa att stödet är nödvändigt därför att vissa förnybara energikällor har en så dålig konkurrenskraft.

När driftsstödet bestäms bör man också beakta eventuellt investeringsstöd som företaget har fått för att uppföra anläggningen.

När en Efta-stat anmäler en stödordning till övervakningsmyndigheten, måste den ange de exakta villkoren för stödet, särskilt hur stödet kommer att beräknas. Om övervakningsmyndigheten godkänner stödordningen, måste Efta-staten också tillämpa dessa villkor och detta beräkningssätt när den beviljar företag stöd.

55. Till skillnad från andra förnybara energikällor kräver biobränslen relativt sett mindre investeringar, medan driftskostnaderna vid en anläggning som utnyttjar biobränslen är större. Övervakningsmyndigheten kommer därför att godta driftsstöd som överskrider investeringskostnaderna, om Efta-staten i fråga kan visa att företagens totala kostnader efter avskrivning av anläggningen fortfarande överskrider marknadspriset på energin.

D.3.3.2 Alternativ 2

56. Efta-staterna kan bevilja stöd till förnybara energikällor genom att utnyttja marknadsmekanismerna, såsom gröna certifikat eller anbudssystem. Genom dessa system kan producenterna av förnybar energi indirekt få en garanterad efterfrågan på den energi de producerar, till ett högre pris än marknadspriset på konventionell energi. Priset på gröna certifikat är inte fastställt på förhand, utan är ett resultat av förhållandet mellan utbud och efterfrågan.
57. När dessa system utgör statligt stöd kan övervakningsmyndigheten godkänna dem, om Efta-staten kan visa att stödet är nödvändigt för att säkerställa att användningen av de ifrågavarande förnybara energikällorna är lönsam, att systemet inte som helhet leder till alltför stora ersättningar till förnybara energikällor och att det inte avhåller producenter som utnyttjar förnybara energikällor från att förbättra sin konkurrenskraft. För att kontrollera att dessa kriterier uppfylls, avser övervakningsmyndigheten att godkänna dessa stödssystem för en tioårsperiod. När tioårsperioden har löpt ut, bör en utvärdering göras för att bedöma om det är nödvändigt att fortsätta med stödåtgärden.

D.3.3.3 Alternativ 3

58. Efta-staterna kan bevilja driftstöd för nya anläggningar för produktion av förnybar energi, beräknat på grundval av de externa kostnader som undvikits. Dessa kostnader är miljökostnader som samhället måste bära om samma mängd energi hade producerats vid en anläggning som drivs med konventionell energi. Dessa kostnader skall beräknas på grundval av skillnaden mellan de externa kostnader som åsamkats och inte betalats av producenterna av förnybar energi å ena sidan och de externa kostnader som åsamkats och inte betalats av producenterna av icke förnybar energi å andra sidan. För att utföra dessa beräkningar måste Efta-staten använda en internationellt erkänd beräkningsmetod, som övervakningsmyndigheten skall underrättas om. Medlemsstaten skall bland annat översända en motiverad och kvantifierad jämförande kostnadsanalys tillsammans med en utvärdering av de externa kostnaderna för konkurrerande energiproducenter, så att det framgår att stödet verkligen utgör en kompensation för de externa kostnader som inte täcks.

I alla händelser får det stödbelopp som på detta sätt beviljats producenten av förnybar energi inte överskrida 0,05 euro per kWh.

För övrigt är det ett absolut krav att det stödbelopp som beviljats producenterna som överskrider det stödbelopp som är följden av alternativ 1 måste återinvesteras av företaget inom sektorn för förnybar energi. Detta stödbelopp kommer att beaktas av kommissionen om verksamheten även beviljas annat statligt stöd.

59. För att alternativ 3 skall vara förenligt med de allmänna konkurrensreglerna måste övervakningsmyndigheten med säkerhet veta att stödet inte snedvrider konkurrensen i strid med det gemensamma intresset. Övervakningsmyndigheten måste med andra ord vara säker på att stödet verkligen utmynnar i en allmän utveckling där förnybar energi ökar på den konventionella energins bekostnad, och inte endast i att marknadsandelar överförs mellan förnybara energikällor. Därför måste följande villkor uppfyllas:
- Det stöd som beviljats enligt detta alternativ skall utgöra en del av ett system där de företag som är verksamma inom sektorn för förnybar energi behandlas lika.
 - Stödet enligt detta system skall beviljas utan diskriminering mellan de företag som producerar samma förnybara energi.
 - Detta system skall granskas av kommissionen vart femte år.

D.3.3.4 Alternativ 4

60. Efta-staterna bibehåller möjligheten att bevilja driftsstöd i enlighet med de allmänna bestämmelser om driftsstöd som avses i punkterna 40 och 41.

D.3.4 Villkor tillämpliga på driftsstöd till kraftvärmeproduktion

61. Övervakningsmyndigheten anser att driftstöd till kraftvärmeproduktion kan vara berättigat då villkoren i punkt 26 är uppfyllda. Sådant stöd kan beviljas företag som säkerställer samhällsomfattande distribution av kraftvärme då produktionskostnaderna för värme och el ligger över marknadspriset. Under liknande omständigheter kan driftsstöd beviljas enligt de villkor som anges i punkterna 53–60. Stödets nödvändighet kommer att fastställas under hänsynstagande till de kostnader och intäkter som produktionen och försäljningen av värmen och elektriciteten ger upphov till.
62. Driftstöd kan beviljas på samma villkor för industriell användning av kraftvärmeproduktion, om det verkligen kan visas att kostnaden för produktion av en energienhet med denna teknik är högre än marknadspriset för en traditionell energienhet. Produktionskostnaden får omfatta anläggningens normala avkastning, men företagets eventuella vinst av värmeproduktionen skall dras av från produktionskostnaderna.

E. **Politik, åtgärder och stödformer som syftar till minskning av växthusgaserna**

63. I Kyoto-protokollet⁽⁴⁸⁾ uppmanas till en begränsning eller utsläppsminskning av växthusgaser under perioden 2008–2012. Övervakningsmyndigheten anser att vissa arrangemang som Efta-staterna vidtar för att uppnå målen i Kyoto-protokollet kan utgöra statligt stöd, men att det är för tidigt att fastställa villkoren för godkännande av detta eventuella stöd.

F. **Grunder för undantag avseende alla de stödplaner som granskas av övervakningsmyndigheten**

64. Inom de gränser och på de villkor som fastställs i dessa riktlinjer kommer övervakningsmyndigheten att godkänna miljöstöd enligt bestämmelserna i artikel 61.3 c i EES-avtalet, om det gäller 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset'.

⁽⁴⁸⁾ Norge och Liechtenstein har undertecknat, men ännu inte ratificerat, Kyoto-protokollet. Island har inte undertecknat protokollet. Alla tre länderna har undertecknat och ratificerat klimatkonventionen, som utgör ramen för protokollet.

65. Stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse kan, då det gäller huvudsakligen miljöinriktade projekt som ofta ger positiva miljöeffekter också utanför den eller de berörda Efta-staternas gränser, godkännas med stöd av undantaget i artikel 61.3 b i EES-avtalet. För detta krävs dock att stödet skall vara nödvändigt för att genomföra projektet, som skall vara specifikt, väl definierat och av betydande kvalitet. Projektet skall också på ett föredömligt och lätt påvisbart sätt bidra till gemensamma europeiska intressen. Om detta undantag tillämpas, kan övervakningsmyndigheten godkänna stödnivåer som går utöver de tak som gäller för stöd som godkänns enligt artikel 61.3 c.

G. **Kumulation av stöd från olika källor**

66. De stödtag som fastställs i dessa riktlinjer är tillämpliga vare sig det ifrågavarande stödet i sin helhet finansieras med statliga medel eller helt eller delvis finansieras med medel från EES-samarbete. De stöd som godkänts genom tillämpning av dessa riktlinjer får varken kumuleras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet eller med andra former av gemenskapsfinansiering genom Efta-staternas deltagande i gemenskapsprogram, om en sådan kumulering leder till en stödnivå som är högre än den som anges i dessa riktlinjer.

I fråga om statligt stöd som beviljats för olika ändamål men avser samma stödberättigande kostnader skall det förmånligaste stödtaget tillämpas.

H. **Lämpliga åtgärder enligt innebörden i artikel 1.1 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet**

67. När det gäller Efta-staternas befintliga stödssystem föreslår övervakningsmyndigheten följande lämpliga åtgärder, med hänsyn till riktlinjerna och enligt artikel 1.1 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet.
68. För att kunna bedöma hur större stödbelopp beviljas inom ramen för godkända stödordningar och om de är förenliga med den gemensamma marknaden, ämnar övervakningsmyndigheten, som en lämplig åtgärd i den mening som avses i artikel 1.1 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet, föreslå medlemsstaterna att förhandsanmäla varje enskilt stödprojekt för vilket investeringsstöd beviljats enligt en godkänd stödordning, om de stödberättigande kostnaderna överstiger 25 miljoner euro och stödet överstiger en bruttobidragsekvivalent på 5 miljoner euro. Anmälan skall göras med hjälp av det formulär som återfinns i bilagan till dessa riktlinjer.
69. Övervakningsmyndigheten föreslår också, som en lämplig åtgärd enligt artikel 1.1 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet, att Efta-staterna skall anpassa sina befintliga miljöstödsordningar till dessa riktlinjer innan den 1 januari 2002.
70. Övervakningsmyndigheten uppmanar Efta-staterna att meddela att de går med på att rätta sig efter dessa bestämmelser, inom en månad från mottagandet av förslaget om lämpliga åtgärder enligt punkterna 67–69. Om svar inte inkommer, tolkar övervakningsmyndigheten detta som att Efta-staten i fråga inte samtycker till förslaget.
71. Övervakningsmyndigheten erinrar om att dessa riktlinjer, med undantag av stöd som bedöms vara av mindre betydelse enligt bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001⁽⁴⁹⁾, och som skall införlivas i EES-avtalets bilaga XV, inte påverkar medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 1.3 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet att anmäla alla stödordningar, ändringar av stödordningar och enskilda stödåtgärder till förmån för företag som inte omfattas av de godkända ordningarna.
72. Övervakningsmyndigheten har för avsikt att se till att varje godkännande av framtida stödordningar prövas utifrån bestämmelserna i dessa riktlinjer.

I. **Tillämpning av riktlinjerna**

73. Dessa riktlinjer är tillämpliga från och med den dag då de antas av Eftas övervakningsmyndighet. De skall upphöra att tillämpas den 31 december 2007. Övervakningsmyndigheten får ändra dessa riktlinjer före den 31 december 2005 om det föreligger väsentliga skäl till detta som sammanhänger med konkurrenspolitiken eller miljöpolitiken eller för att beakta andra politikområden.
74. Från den tidpunkt övervakningsmyndighet antagit riktlinjerna, kommer övervakningsmyndigheten att tillämpa bestämmelserna i dessa riktlinjer på alla anmälda stödplaner i fråga om vilka den har att fatta beslut, även om planerna anmälts före det att de antogs.

För oanmälda stöd kommer övervakningsmyndigheten att tillämpa:

- a) Dessa riktlinjer om stödet beviljades efter det att de antogs.
- b) I alla andra fall tillämpas 1994 års riktlinjer om stöd till skydd av miljön (som offentliggjorts i EGT L 231, 3.6.1994).

⁽⁴⁹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

J. **Integrering av miljöpolitiken med andra riktlinjer för statligt stöd**

75. I artiklarna 73–75 i EES-avtalet uppmanas att kraven på miljöskydd skall införlivas i Efta-staternas genomförande av övriga politikområden.

När andra riktlinjer som avser statligt stöd antas eller ändras, skall övervakningsmyndigheten undersöka i vilken utsträckning dessa krav kan beaktas bättre. Därvid skall övervakningsmyndigheten undersöka lämpligheten av att Efta-staterna ombeds överlämna en miljökonsekvensbeskrivning vid varje anmälan av betydande stödprojekt, oavsett vilket verksamhetsområde som berörs.

BILAGA

Kompletterande upplysningar som normalt skall lämnas vid anmälan av statligt stöd till miljöskyddsåtgärder enligt artikel 1.3 i protokoll nr 3 till övervakningsavtalet

(Stödordningar, stöd som beviljats enligt en godkänd stödordning och tillfälligt stöd)

1. *Syften*

Noggrann redogörelse för åtgärdens syfte och vilken typ av miljöskydd den skall främja.

2. *Beskrivning av åtgärden*

Noggrann beskrivning av åtgärden och stödmottagarna.

Beskrivning av de totala investeringskostnaderna och de stödberättigade kostnaderna.

Om samma typ av åtgärd har genomförts tidigare, vilka resultat har då uppnåtts i fråga om miljöskydd?

Om åtgärden är ny, vilka är de förväntade resultaten i fråga om miljöskydd, och över vilken tid?

Om stödet syftar till ett bättre skydd än normerna kräver skall det anges vilka de gällande normerna är och på vilket sätt den berörda åtgärden kommer att medföra att en avsevärt högre miljöskyddsnivå uppnås.

Om stödet gäller en åtgärd på ett område där det inte finns några bindande normer, skall det noggrant anges hur de stödberättigade kostnaderna beräknas.”

RÄTTELSER**Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller exportbidrag inom sektorn för frukt och grönsaker**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 268 av den 9 oktober 2001)

På sidan 13, i artikel 6.4, i alla språkversioner skall det

i stället för: ".../2001"

vara: "1961/2001".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 341 av den 22 december 2001)

På sidan 52, i bilaga II.D, under löpnummer 6 och 8, i kolumnen för "Tullsats vid import (i euro per 100 kg nettovikt utan annan uppgift)" skall det

i stället för: "17,54"

vara: "13,15".
